

Nærings- og fiskeridepartementet

Att:

Postboks 8090 Dep

0032 OSLO

Forslag etter høring - regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Vi viser til deres brev av 4. januar 2023 med bestilling av utkast til høringsnotat om endringer i reguleringen av fangst av snøkrabbe, med særlig vekt på deltakelsen i fangsten. Vi viser også til vårt brev av 21. april 2023 hvor utkast ble oversendt departementet og til deres brev av 23. juni 2023 hvor det ble bedt om at forslag ble sendt på høring med høringsfrist i slutten av september. Det ble videre bedt om at Fiskeridirektoratet sendte over sitt forslag etter høring innen 20. oktober 2023. Fristen er senere utsatt til 26. oktober 2023.

Fiskeridirektoratet sendte høringsnotat om regulering av deltakelsen i snøkrabbefisket på høring 29. juni 2023 med høringsfrist 30. september 2023. Høringen bygget i hovedsak på Fiskeridirektoratets helhetlige vurdering av regulering av fangst av snøkrabbe, jf. bestilling fra Nærings- og fiskeridepartementet 16. mai 2022. Kopi av høringsbrev og høringsnotat er vedlagt (./.).

Fiskeridirektoratet ønsket høringsinstansenes syn på følgende:

- ✓ En vurdering av tre ulike alternativer for deltakelsen i fremtidig fangst av snøkrabbe:
 - Alternativ 1: Tradisjonell lukking av fangst av snøkrabbe
 - Alternativ 2: Delvis lukking, hvor totalkvoten deles mellom en åpen og lukket gruppe med kvalifiseringskrav for lukket gruppe
 - Alternativ 3: Påmeldingsordning, med fartøyskvoter og siste utseilingsdato før refordeling
- ✓ En egen vurdering av hvorvidt investeringer i fartøy og utstyr før skjæringsdatoen skal kunne danne grunnlag for deltakelse i eventuell lukket gruppe
- ✓ Tilbakemelding på forslaget om reduksjon i antall teiner per fartøy fra 9000 til 6000 teiner
- ✓ Tilbakemelding på om man i regelverket bør legge mer til rette for samarbeid mellom land- og sjøindustrien for levering av levendefanget snøkrabbe og eventuelle forslag til hvordan dette kan gjøres
- ✓ Tilbakemelding på om det bør åpnes for at en prosentandel av totalkvoten bør forbeholdes landindustrien, og at det utlyses noen særlige tillatelser for dette

- ✓ Tilbakemelding på om man bør utvide fredningsperioden fra 1. juli til 31. desember, jf. vitenskapelige råd fra Havforskningsinstituttet for 2023

Høringsinstansene fremgår av høringsbrev. Høringen ble også kunngjort på våre nettsider <https://www.fiskeridir.no/>.

Fiskeridirektoratet har mottatt hørings svar fra følgende:

Høringsinstanser	Dato
Norske Sjømatbedrifters Landsforening	31.08.2023
Asbjørn Selsbane AS	01.09.2023
Lhn Fiskeri AS	27.09.2023
Polar Pioneer AS, Arctic Pioneer AS, Kvitungen AS	28.09.2023
Advokatfirmaet Østgård AS for Øynes Kystfiske AS	29.09.2023
Polarbris AS	29.09.2023
Pelagisk Forening AS	29.09.2023
Nordkapp Arbeiderparti AS	29.09.2023
Br. Birkeland AS	29.09.2023
Øst-Finnmarkrådet/Vest-Finnmarkrådet	29.09.2023
Fiskebåt	29.09.2023
Sjømat Norge	29.09.2023
Seagourmet Norway AS	29.09.2023
Norsk Sjømannsforbund	29.09.2023
Berg Fisk AS	30.09.2023
Maniitsoq AS via Besi AS	30.09.2023
Ness AS Consult	01.10.2023
Norges Fiskarlag	02.10.2023
Koralfjord AS	04.10.2023
Troms og Finnmark Fylkeskommune	11.10.2023

Etter søknad ble det gitt forlenget frist til 11. oktober for Troms og Finnmark fylkeskommune.

Kopi av hørings svarene er vedlagt (./.).

1. INNLEDNING

Det er i dag bare fartøy som er tildelt snøkrabbetillatelse som kan delta i fangst av snøkrabbe, jf. kapittel 6 i konsesjonsforskriften av 13. oktober 2006. Likevel har ordningen fortsatt vært åpen i den forstand at nye aktører med fartøy som oppfyller vilkårene i konsesjonsforskriften § 6-2 kan delta. Frem til i dag har det vært lagt opp til at snøkrabbe primært skal være et tilleggsfiske, det vil si at snøkrabbefangst ikke har vært ment å være fartøyets eneste aktivitet. Dette var blant annet begrunnet med manglende kunnskap om snøkrabbens utbredelse på norsk sokkel i Barentshavet.

Slik deltakelsen i snøkrabbefangsten har utviklet seg mener Fiskeridirektoratet at det er god grunn til å vurdere om antall deltakere bør begrenses. Fangsten av snøkrabbe er i dag åpent med olympisk gjennomføring av fangsten og med for mange deltakere kan dette gi økt sikkerhetsrisiko og større risiko for brukskollisjoner på feltet. Dette kan igjen medføre dårligere kvalitet på fangsten, kortere sesong for landindustrien og dårligere markedsvilkår. Regulering av deltakelsen i fangsten vil kunne legge til rette for at fangsten utøves med et lavere tidspress og med økonomisk bærekraftige og stabile rammebetingelser. Samtidig vil en lukking gi forvaltningen et bedre verktøy for å sikre en bærekraftig fangst. Å etablere

stabile rammebetingelser for snøkrabbefangsten vil gi større ro og forutsigbarhet for aktørene.

Fiskeridirektoratet mener videre at til tross for at bestandsutviklingen er i en stigende trend er ikke økningen på langt nær tilstrekkelig til å gi et driftsgrunnlag til alle eierne av fartøy som ønsker å drive med snøkrabbefangst. Dette er også et forhold som taler for at deltakelsen nå begrenses. Hjemmelen for lukking er som vist til i høringsnotatet, § 21 i lov av 26. mars 1999 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) som sier følgende:

§ 21. Årlige begrensninger i adgangen til å delta i enkelte fiskerier

Når hensynet til ressursforvaltningen, avviklingen av fisket eller lønnsomheten i fisket gjør det nødvendig, kan Kongen ved forskrift med virkning for inntil ett år av gangen, fastsette bestemmelser om vilkår for adgangen til å delta i et bestemt fiske. Det kan herunder stilles krav om at fartøyeieren, fartøyets fører eller høvedsmannen er registrert i fiskermanntallet eller krav om tidligere deltakelse i det aktuelle fisket. Videre kan det stilles krav til faglige og tekniske forutsetninger, herunder fartøy og utstyr, og til eiers og mannskaps behov for å kunne drive fiske. Det kan også fastsettes et største antall fartøy som skal gis adgang til fisket.

Bestemmelser fastsatt etter første ledd kan begrenses til bestemte fartøystørrelser, bestemte fiskemetoder, bestemte geografiske områder eller i bestemte tidsrom. For fangst av kongekrabbe kan det også skilles etter hvor fartøyet er registrert.

I forskrift etter første ledd som stiller krav om tidligere deltakelse i det aktuelle fisket, kan det gis tilsvarende bestemmelser som i § 17 første og annet ledd.

Uten hinder av bestemmelser fastsatt i medhold av første ledd har personer som er bosatt i Finnmark, kommunene Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen, Karlsøy, Lyngen og Storfjord og de områder med sjøsamisk innslag i resten av Troms og Nordland som Kongen fastsetter, rett til å fiske torsk, hyse og sei med konvensjonelle redskaper. Retten etter første punktum gjelder bare for den som står i fiskermanntallet og eier et merkeregistrert fartøy under 11 meter. Kongen kan ved forskrift fastsette at bestemmelsen i første punktum også gjelder andre fiskerier.

Blant høringsinstansene er det stort sett bred enighet om at deltakelsen i fangst av snøkrabbe bør begrenses og at fartøy/rederi som har vært aktive i deltakelse i fangsten over flere år og bidratt til utviklingen av fangsten, bør tas særlig hensyn til. Det blir videre fremhevet at de rederi /fartøy som har gjort store investeringer med tanke på deltakelse i snøkrabbefangsten bør få delta dersom fangsten lukkes, og at en lukking vil gi de som får delta bedre forutsigbarhet og større grunnlag for lønnsomhet.

2. FORSLAG OM REGULERING AV DELTAKELSEN I FANGST AV SNØKRABBE

Fiskeridirektoratet ba høringsinstansene ta stilling til følgende alternativ for regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe:

- ✓ Alternativ 1 Tradisjonell lukking av fangsten
 - Alt. 1a: lukking basert på deltakelse i ett av årene 2020, 2021 og 2022 innen 16. mai med alternative krav til fangstkvantum på 0, 1, 5 eller 10 tonn
 - Alt. 1b: lukking basert på deltakelse i to av årene 2020, 2021 og 2022 innen 16. mai med alternative krav til fangstkvantum på 0, 1, 5 eller 10 tonn
- ✓ Alternativ 2 Delvis lukking hvor totalkvoten deles mellom en åpen og lukket gruppe med kvalifiseringskrav for lukket gruppe
- ✓ Alternativ 3 Påmeldingsordning med fartøykvoter og siste utseilingsdato før refordeling

De fleste høringsinstansene er positive til en lukking av deltakelsen i fangst av snøkrabbe og går inn for en tradisjonell lukking basert på tidligere deltakelse. Et fåtall av høringsinstansene går inn for delvis lukking med en lukket og en åpen gruppe eller en påmeldingsordning.

2.1. Hørings svar

Norges Fiskarlag støtter lukking av fangsten av snøkrabbe. De viser til følgende:

Adgangsregulering – vilkår mv

Norges Fiskarlag mener at gjeldende deltakerregulering og kvoteregulering av snøkrabbefisket ikke legger til rette for en optimal og lønnsom utnyttelse av snøkrabberessursen. Fiskarlaget er derfor av den oppfatning at det er nødvendig å snarest få etablert en strammere adgangsregulering, og at dette må iverksettes med virkning foran 2024-sesongen. Dette vil gi flåten som deltar i dette fisket langt større forutsigbarhet og grunnlag for lønnsomhet, samt også bidra positivt i tilknytning til HMS og redusere utfordringene med sameksistens med reketråflåten. Næringen har i lengre tid etterlyst en adgangsbegrensning i snøkrabbefisket. Oversikten som framkommer i høringsnotatet viser at det i perioden 2012-2023 er et stort antall fartøy som kun har deltatt ett år. Det er 14 fartøy som har to år med deltakelse, mens antallet fartøy som har deltatt fra tre til ti år med fangst varierer fra ett til fire fartøy. Videre framkommer at det er 9 fartøy som har deltatt i alle årene 2020-2022. Det er 2 fartøy som bare har deltatt i 2 av disse årene, mens det er 25 fartøy som bare har levert fangst for ett av årene 2020, 2021 eller 2022. Fiskeridirektoratet opplyser at det totalt er delt ut 69 snøkrabbetillatelser. Fiskarlaget viser til at et stort antall fartøy har tillatelse til å delta, mens et fåtall av disse fartøyene har fisket som eneste driftsgrunnlag, eller en betydelig del av driftsgrunnlaget selv om fisket opprinnelig var definert som tilleggsfiskeri. De fleste av fartøyene som har fisket snøkrabbe deltok første gang i 2022, mens det meste av volumet som er fisket, er tatt av fartøy som har deltatt i flere år. Når en skal lukke fisket må en både ta hensyn til fartøy som har deltatt i flere år og bidratt til å utvikle fisket, og til rederi som nylig har startet opp i fisket og gjort investeringer for å delta. Etter Fiskarlagets syn må lukkingen også ivareta rederier som har fått en tillatelse og gjort vesentlige investeringer i kontrahering av fartøy eller gjort større ombygginger av eksisterende fartøy før skjæringsdatoen 16. mai 2022, selv om de ikke har deltatt i fisket. Nøkkeltallene om lønnsomheten i snøkrabbefisket, presentert i notatet, viser at både driftsmargin og totalkapitalrentabilitet har en oppadgående trend og var for første gang positiv i 2021. Det konstateres imidlertid at Fiskeridirektoratet vurderer det som mest nærliggende å tro at lønnsomheten har vært positiv i 2022, men at den igjen peker nedover i 2023 og kanskje også blir negativ. Norges Fiskarlag går imot at det avsettes kvoter til en åpen gruppe, men at de knappe ressursene i sin helhet må fordeles til fartøyene som får rettigheter etter adgangsreguleringen. Dersom en eventuelt skulle komme i en situasjon hvor kvoten får en vesentlig økning (minst dobling) kan det vurderes en åpen gruppe.

Etter en helhetsvurdering mener Norges Fiskarlag at prinsippene for å avgjøre fremtidig deltakelse bør være faktisk deltakelse og kvalifisert innretning. Med kvalifisert innretning mener Fiskarlaget rederier som har bygget om eller kontrahert nybygg der en vesentlig del av investeringen er gjort for å kunne fiske og ta hånd om snøkrabbe. Det bør ikke åpnes for å gi deltakeradgang basert på dispensasjon utover dette, og viser til at dette både vil skape stor usikkerhet om rammene for lukkingen og kan føre til et stort antall dispensasjonssøknader fra fartøy som ikke faller innenfor deltakelse- eller innretningskriteriet. Norges Fiskarlag går på denne bakgrunn inn at for fartøy/rederi som oppfyller minst ett av følgende vilkår tildeles snøkrabbetillatelse i en adgangsregulert gruppe:

1 Kvalifisert deltakelse – hel kvotefaktor

Norges Fiskarlag mener det er viktig å ivareta fartøy som har bidratt til å utvikle fiskeriet, samtidig som også andre fartøy som har gjort en viss innsats i fisket får adgang til å fortsette fiske. Fiskarlaget tilrår at fartøy, eller fartøy som har kommet til erstatning for, som har deltatt i tre av årene 2020, 2021 og 2022 fram til skjæringsdatoen, må tildeles kvotefaktor 1,0 i snøkrabbefisket. Bakgrunnen for at det foreslås en slik differensiering er at de fartøyene som har deltatt i hele referanseperioden, har hatt snøkrabbefiske som eneste eller en betydelig del av driftsgrunnlaget. Disse fartøyene har årlig fisket mellom 400 og 1500 tonn snøkrabbe, og flere av fartøyene har deltatt i mange år.

2 Begrenset deltakelse – redusert kvotefaktor

Norges Fiskarlag er videre av den oppfatning at fartøy som har deltatt i to av årene i referanseperioden, eller har fisket mer enn 10 tonn i ett av årene 2020, 2021 og 2022 fram til skjæringsdatoen, må tildeles kvotefaktor 0,75. Norges Fiskarlag mener fartøyene, eller fartøyene de har kommet til erstatning for, har en berettiget forventning om videre deltakelse da de har fisket gjort en betydelig innsats i fisket.

3 Kvalifisert innretning – redusert kvotefaktor

Rederi med fartøy som oppfyller kravene til kvalifisert innretning men ikke har deltatt i fisket, tildeles en kvotefaktor på 0,75. Norges Fiskarlag mener det er rimelig å likestille disse fartøyene med fartøyene i gruppen begrenset deltakelse. Norges Fiskarlag vil understreke at kvalifisert innretning kun må innvilges når betydelige irreversible investeringer er gjort for å fiske og produsere snøkrabbe. Fiskarlaget legger til grunn at det må stilles

objektive og forutsigbare krav for å komme i betraktning, og støtter Fiskeridirektoratets vurderinger i høringsnotatet pkt. 8.5 om dispensasjon og innretning.

Fiskebåt støtter at fangsten av snøkrabbe må lukkes og beklager at dette ikke har blitt fulgt opp tidligere. De uttaler at en lukking er nødvendig av flere grunner, både for å sikre økonomien til deltakende rederier og fiskere, HMS og flåteutvikling, men også for å redusere utfordringene med sameksistens med reketrålfåten. Fiskebåt viser til utviklingen i deltakelsen i fisket, hvor det tidligere deltok 11-13 fartøy årlig, mens det i 2022 deltok hele 32 fartøy. Bakgrunnen for økningen i deltakelsen var at økonomien i fisket var svært god i 2021, med høye priser og godt fiske. For øvrig viser de blant annet til følgende:

Fiskebåt mener i likhet med Fiskeridirektoratet at snøkrabbefisket må lukkes foran 2024-sesongen og at myndighetene må forholde seg til skjæringsdatoen 16. mai 2022 når deltakelsen skal avgjøres. Fiskebåt mener videre at det ikke bør avsettes kvoter til en åpen gruppe, men at de knappe ressursene i sin helhet må allokere til fartøyene som får rettigheter etter lukkingen.

Fiskebåt kan heller ikke støtte forslaget om at det avsettes en egen kvote til industrien, og mener at kvoten i sin helhet må fordeles til aktive fiskere på lik linje med det som gjøres i andre fiskeri. En eventuell utvikling i retning av landinger av levende snøkrabbe må komme som følge av etterspørsel og fartøyutvikling, ikke politisk styring av råstoff. Fiskebåt avviser derfor direktoratets forslag 2 og 3. Fiskebåt mener dagens snøkrabbefiske ikke er økonomisk bærekraftig. Et stort antall fartøy har tillatelse til å delta, mens et fåtall av disse fartøyene har fisket som eneste driftsgrunnlag, eller en betydelig del av driftsgrunnlaget selv om fisket opprinnelig var definert som tilleggsfiskeri. De fleste av fartøyene som har fisket snøkrabbe deltok første gang i 2022, mens det meste av volumet som er fisket, er tatt av fartøy som har deltatt i flere år. Når en skal lukke fisket må en både ta hensyn til fartøy som har deltatt i flere år og bidratt til å utvikle fisket, og til rederi som nylig har startet opp i fisket og gjort investeringer for å delta.

Fiskebåt anbefaler at fartøy/rederi som oppfyller minst ett av følgende kriterier tildeles rettighet i den lukkede gruppen:

1. Kvalifisert deltakelse – hel kvotefaktor

Fiskebåt mener det er viktig å ivareta fartøy som har bidratt til å utvikle fiskeriet, samtidig som også andre fartøy som har gjort en viss innsats i fisket får adgang til å fortsette fiske. Fiskebåt mener fartøy, eller fartøy de har kommet til erstatning for, som har deltatt i tre av årene 2020, 2021 og 2022 frem til skjæringsdatoen, må få faktor 1,0 i snøkrabbefisket. Bakgrunnen for at Fiskebåt foreslår en slik differensiering er at de fartøyene som har deltatt i hele referanseperioden, har hatt snøkrabbefiske som eneste eller en betydelig del av driftsgrunnlaget. Disse fartøyene har årlig fisket mellom 400 og 1500 tonn snøkrabbe hver og flere av fartøyene har deltatt i mange år.

2. Begrenset deltakelse – redusert kvotefaktor

Fiskebåt mener videre at fartøy som har deltatt i to av årene i referanseperioden, eller har fisket mer enn 10 tonn i ett av årene 2020, 2021 og 2022 frem til skjæringsdatoen, skal få faktor 0,75. Fiskebåt mener fartøyene, eller fartøy de har kommet til erstatning for, har en berettiget forventning om videre deltakelse da de har gjort en betydelig innsats i fisket.

3. Kvalifisert innretning – redusert kvotefaktor

Rederi med fartøy som oppfyller kravene til kvalifisert innretning men ikke har deltatt i fisket, tildeles en faktor på 0,75. Fiskebåt mener det er rimelig å likestille disse fartøyene med fartøyene i gruppen over (begrenset deltakelse).

Fiskebåt vil understreke at kvalifisert innretning kun må innvilges når irreversible investeringer er gjort for å fiske og produsere snøkrabbe. Fiskebåt legger til grunn at det må stilles objektive og forutsigbare krav for å komme i betraktning og støtter Fiskeridirektoratets tilnærming i høringsnotatet pkt. 8.5.

Pelagisk Forening er enig i at deltakelsen i fangst av snøkrabbe bør lukkes og mener alternativ 1 med tradisjonell lukking er det beste alternativet. De viser blant annet til følgende:

Vi mener at Alternativ 1 som fremsettes i høringen er det eneste reelle alternativet. Dette er det eneste av de tre alternativene som foreslås som vi mener vil kunne gi lønnsomhet og forutsigbarhet.

Å delta i snøkrabbefisket har for mange krevd betydelige investeringer i bruk og fartøy. Dette må det tas hensyn til. Det er viktig at de som får delta har gjennomført en reell innsats for å delta i fiskeriet, enten ved fangst, og/eller investeringer. Dersom man ikke kan vise til fangst og/eller investeringer, mener vi at man må dokumentere innsatsen sin ved innmeldt bruk i de faktiske snøkrabbefeltene og sporing som viser et visst tidsrom i området.

Vi støtter at fangst som legges til grunn ved en lukking må være tatt i et direktefiske, og ikke som resultat av bifangst i annet fiske. Det forutsettes at dette blir sjekket av Fiskeridirektoratet. Dersom Fiskeridirektoratet går for sitt foretrukne alternativ 1B, forutsettes det at man legger til grunn at det åpnes for dispensasjon. Vi forutsetter at det legges til grunn fartøyskvoter.

Norske Sjømatbedrifters Landsforening er positive til lukking. De foreslår en justert delvis lukking, hvor totalkvoten deles mellom en åpen og lukket gruppe med kvalifiseringskrav for lukket gruppe. Hvor det ikke åpnes for åpen gruppe før kvotegrunnlaget åpner for det og at man etter en periode med åpen gruppe og vurderinger kan innlemme fartøy som kvalifiserer i lukket gruppe. Lukket gruppe bør innrettes med fartøyskvoter justert etter deltakelse.

Sjømat Norge mener det er fornuftig å begrense deltakelsen i snøkrabbefangsten. De viser til følgende:

Fangsting av snøkrabbe er fortsatt en umoden næring. Fram til nå har hovedtyngden av snøkrabbene blitt fangsten av større havgående båter med produksjon - og frysemuligheter om bord. I økende grad ser vi at det leveres levende krabber til fiskeindustrien i Finnmark.

I 2021 og 2022 er det til sammen landet rundt 1100 tonn levende snøkrabbe. Sjømat Norge mener at snøkrabben, i likhet med kongekrabbe vil ha mulighet til å bli en ny, lønnsom og verdiskapende næring i Finnmark. Sjømat Norge har forståelse for at det er behov for å se på framtidig deltakelse i snøkrabbefangsten, gitt at det er økende deltakelse og at kvoten tas i løpet av første kvartal. Måten fangsten foregår på gir et uheldig press på industrien i noen korte vintermånedene. Sjømat Norge mener derfor at, det under gitte forutsetninger er fornuftig at deltakelsen i snøkrabbefangsten begrenses.

Norsk Sjømannsforbund er enige med Fiskeridirektoratet i at lukkingen bør begrense deltakelsen i størst mulig grad og at det innenfor dagens kvotenivå ikke er rom for mer enn 10 fartøyer, og sannsynligvis enda færre for å få lønnsomhet for de gjenværende og skape arbeidsplasser hvor det er mulig å ha et lønnsnivå som gjør at man kan bo og leve i Norge. Norsk Sjømannsforbund mener at alternativ 1b vil bli den beste løsningen og viser ellers til følgende:

Vi støtter ikke at det etableres en åpen gruppe i snøkrabbefisket i tillegg til tillatelse gitt i lukket gruppe. En åpen gruppe vil da naturlig nok hente kvotegrunnlag som ellers ville gått til lukket gruppe, og vil begrense lønnsomheten i den gruppen.

En åpen gruppe vil i tillegg legge til rette for at aktører som ikke kvalifiserer seg for deltakelse i lukket gruppe vil fortsette et fiske i åpen gruppe, og vil man da skape et «B-lag» med de utfordringer dette vil ha for lønnsomhet for rederi og følgelig også lønnsevne.

I tillegg til at fisket lukkes, så bør det etableres en påmeldingsordning og en siste utseilingsdag. Med bare ca. 10 fartøyer i gruppen, så vil et frafall av et enkelt fartøy medføre at en betydelig del av kvoten vil bli stående igjen ufisket dersom bare et enkelt fartøy faller fra. Siste utseilingsdag bør tilpasses slik at man ivaretar både hensynet til at totalkvoten blir fisket og hensynet til at enkeltfartøyer kan få havari eller ikke være klar ved sesongstart. Denne problemstillingen kan også ivaretas ved at det blir tillatt å benytte allerede etablert leiefartøyordning ved for eksempel havari, alternativt gjennom refordeling.

Asbjørn Selsbane AS støtter forslaget om lukking alternativ 1b, med forbehold om at rederier som har gjort betydelige investeringer før skjæringsdato i snøkrabbefiske får være med i lukket gruppe. Det vises blant annet til følgende:

Alternativ 1b med minimum 2 års deltakelse og fartøy som med dispensasjon til å delta etter vesentlige investeringer innen skjæringsdatoen er det beste alternativet, da dette gir tilgang til aktører som har egnede og

spesialtilpassede fartøy og/eller har deltatt i en lengre periode. Dette alternativet vil skille mellom aktører som har satset profesjonelt, og de som er ute etter en «billig rettighet».

Lhn Fiskeri AS støtter i utgangspunktet forslaget om å lukke fiskeriet etter alternativ 1 a, uten krav til kvantum. Det vises til følgende:

Dette alternativet vil gi relativt mange anledning til å delta, og det vil være nødvendig med en form for regulering. Det er klart at en slik lukking vil føre til at mange fartøy ikke vil oppnå tilstrekkelig lønnsomhet, men at de får en fair anledning til å prøve. Det bør videre innføres maksimalkvote pr fartøy for å motvirke uheldige følger av et rent olympisk fiske. Innføring av fangsttillatelse/fartøykvoter vil, uten tvil bidra til økt sikkerhet for de som skal utøve fisket. Det vil gi best lønnsomhet pr fangstinnsetts ved at det blir fisket på den krabben som gir best pris, og i de mest gunstige fangstperiodene. Det vil videre kunne bedre tilgangen til finansiering. Denne modellen er utfordrende med hensyn til kvantumet som hver enkelt båt kan fiske, og man kommer fort til diskusjonen om det er hensiktsmessig med en struktureringsordning.

Polar Pioneer AS, Kvittingen AS og Arctic Pioneer AS støtter en lukking av deltakelsen i fangst av snøkrabbe og har blant annet uttalt følgende:

Hovedregelen for tillatelse til å delta i lukket gruppe bør baseres på deltakelse i to av årene i 2020, 2021 og innen 16. mai av 2022. I tillegg bør det stilles vilkår om at det for hvert av de to årene må være levert over 10 tonn.

Rederiene mener alternativ 1b i størst mulig grad ivaretar formålet bak en lukking. Dette alternativet vil også i størst grad overholde deltakerlovens formålsparagraf, om at fiskeflåten fangstkapasitet må tilpasses ressursgrunnlaget for å sikre en rasjonell og bærekraftig utnyttelse av ressursen. Til eksempel ville fordeling av totalkvoten for 2023 (7790 tonn) på 10 fartøy utgjøre 779 tonn per fartøy. En fartøykvote på 779 tonn ville i 2023 medført en reduksjon for enkelte, men også en økning for noen av de 10 fartøyene. Dersom totalkvoten skulle vært fordelt på flere fartøy er det Rederienes oppfatning at fartøykvoten ikke vil gi nødvendig lønnsomhet i kommende år.

Advokatfirmaet Østgård AS på vegne av Øynes Kystfiske AS: De går inn for alternativ 2 hvor deltakelsen reguleres med en lukket og en åpen gruppe. De viser blant annet til følgende:

1.1

Det bør innføres en fartøykvote i den lukkede gruppe. Dette vil gi mulighet til å fangste på ulike tider av året og herunder hensynta andre fangstsesonger for fartøyet. På den måten vil man både oppnå en bedre effektivitet og lønnsomhet på det enkelte fartøy, samt at det hellig også vil - medføre en fordeling av fangstperioden. Det vil både være gunstig med tanke på tranghet på feltet, brukskollisjoner og tap av bruk, men også sikre jevn råstofftilgang til landindustrien. Dette siste forutsetter at en betydelig del av kvoten i lukket gruppe settes av til fartøy som fangster fersk krabbe, jf under punkt 4. Det vil være naturlig at de større fartøyene tildeles en større kvoteandel, av hensyn til lønnsomheten i fiskeriet.

1.2

Når det gjelder åpen gruppe, bør det fastsettes en garantert del. Dette har vært svært vellykket Innenfor åpen gruppe i torskefisket. Det gir mulighet for flere til å delta, og det åpner i større grad for at de mindre fartøyer kan delta. En garantert del vil også gi forutsigbarhet for alle. Hvis man i tillegg ikke stenger for fangst i november/desember jf under punkt 6, vil det også gi bedre mulighet for mindre fartøyer å delta. Åpen gruppe bør også tildeles en betydelig del av totalkvoten. Det må antas at mange av fartøyene som vil delta i åpen gruppe, ikke vil produsere om bord. En betydelig kvote til åpen gruppe vil derfor gi mer leveranser til landindustrien. Kombinert med garantertdel vil det sannsynligvis også medføre mer stabile leveranser til landindustrien da man unngår kappfiske. Vi mener andel som settes av til fartøy som leverer fersk til land, bør være 50 % av totalkvoten.

Nordkapp Arbeiderparti er imot lukking av snøkrabbefangsten. De viser til følgende:

Nordkapp Arbeiderparti krever at fisket etter snøkrabbe skal komme landindustrien til gode. Fullstendig lukking er ikke et alternativ! Fiskeridirektoratet har forslag til endringer i reguleringen av deltakelsen i fangst av snøkrabbefiske ute på høring. Det bes blant annet om innspill til en lukking av fisket, noe som innebærer at all produksjon kan skje om bord i fartøy. Dette aksepterer vi ikke. Arbeiderpartiet har alltid hatt som målsetting at fiskeriene skal skape aktivitet, sysselsetting og verdiskapning på land. Det er all grunn til å tro at kvotene på snøkrabbe vil øke i fremtiden. Av erfaring vet vi at lukking av fiske vil resultere i ombordproduksjon og kjøp og

salg av kvoter, noe som ikke vil være til gunst for sjø- og landsiden. Vi krever derfor at mest mulig og minimum 50% av biomassen skal forbeholdes landindustrien. En økning av snøkrabbefisket vil legge til rette for flere industriarbeidsplasser på land i Nordkapp og i Finnmark.

Br. Birkeland AS er positive til en lukking av deltakelsen i fangst av snøkrabbe. De viser til følgende:

Rederiet er enig i at en lukking i størst mulig grad bør begrense deltakelsen. Hovedregelen for tillatelse til å delta i lukket gruppe bør baseres på deltakelse i to av årene i 2020, 2021 og innen 16. mai av 2022. I tillegg bør det stilles vilkår om at det for hvert av de to årene må være levert over 10 tonn.

Rederiet mener alternativ 1b i størst mulig grad ivaretar formålet bak en lukking. Dette alternativet vil også i størst grad overholde deltakerlovens formålsparagraf, om at fiskeflåtens fangstkapasitet må tilpasses ressursgrunnlaget for å sikre en rasjonell og bærekraftig utnyttelse av ressursen. Til eksempel ville fordeling av totalkvoten for 2023 (7790 tonn) på 10 fartøy utgjøre 779 tonn per fartøy. En fartøykvote på 779 tonn ville i 2023 medført en reduksjon for enkelte, men også en økning for noen av de 10 fartøyene. Dersom totalkvoten skulle vært fordelt på flere fartøy er det Rederiets oppfatning at fartøykvoten ikke vil gi nødvendig lønnsomhet i kommende år. Det vil si at det ikke vil være hensiktsmessig med fartøykvoter dersom antall fartøy blir for stort og kvotene blir for små. Alternativt må det da vurderes eventuelt mulighet for samfiske mellom fartøy og rederi

Av høringsnotatet legges det ikke tilstrekkelig vekt på at fangst av snøkrabbe er et fiskeri i oppbygningsfasen med stort kapitalbehov for å opprettholde og modernisere seg. Etter Rederiets kunnskap er det gjort betydelige investeringer i ombygginger og tilpassinger av de 10 fartøyene som vil få adgang til å delta etter alternativ 1b. I tillegg har disse fartøyene over mange år drevet uten lønnsomhet.

Rederiet mener at det må vektlegges at en lukking basert på alternativ 1b vil bidra positivt til muligheten og vilkår for finansiering, ved at verdien på tillatelsene vil øke og dermed utgjøre bedre pantessikkerhet. Vi mener derfor at alternativ 1b må legges til grunn ved en lukking av fangst av snøkrabbe.

Øst-Finnmarkrådet og Vest-Finnmarkrådet mener at en kombinasjon av alternativ 2 og 3 vil gi mest ringvirkninger på kysten av Troms og Finnmark. De viser til at «Ved å kombinere disse to alternativene, vil fartøy med kombinasjonsdrift, som leverer råstoffet levende eller fersk til lands, kunne bruke snøkrabbefiske som en del av sitt driftsgrunnlag. I Troms og Finnmark har vi en rekke større kystfartøy som da vil kunne delta i fisket, og som kan bidra til at landindustrien kan utvikle seg basert på snøkrabbe som råstoff. Det må presiseres at det ikke vil bli gitt anledning til å strukturere innad i flåteleddet, når den nye reguleringen effektueres.

Seagourmet Norway AS mener at alternativ 1a er det beste alternativet, siden målet er å gi videre deltakelse for fartøyene som er involvert i fisket seriøst og ikke bare for å holde plassen.

Berg Fisk AS mener at en tradisjonell lukking av fiskeriet vil være den beste løsningen.

Ness AS Consult har i sitt innspill kommet med en del vurderinger knyttet til rettssikkerhet. Det vises blant annet til følgende:

Fiskeridirektoratet anfører i notatets pkt. 7 at «Det vil være hensynet til at reguleringen er innrettet slik at fisket er tilstrekkelig lønnsomt samt gjennomføringen av fisket som i all hovedsak er grunnlaget for en eventuell adgangsbegrensning her» - og hensynet til ressursgrunnlaget er ikke anført som en del av reguleringsgrunnlaget.

Ved alle slike endringer som vil kunne svekke noen aktørers rettslige stilling er likebehandlingsprinsippet et avgjørende moment som må hensyntas fullt ut – det vises til at prinsippet om likhet for loven og forbudet mot usaklig eller uforholdsmessig forskjellsbehandling (diskriminering) ble spesifikt inntatt i Grunnloven § 98 fra 2014 (tidligere var det kun rettspraksis og henvisninger til ulovfestede prinsipper som gjaldt når vurdering av likebehandling skulle skje).

Dette innebærer at forvaltningen klart er forpliktet til å forhindre at endring av vedtak og regelverk utsetter noen for usaklig eller uforholdsmessig forskjellsbehandling.

I denne saken går forslaget ut på å endre hovedprinsippet som tidligere har vært et absolutt krav for å tildele snøkrabbetillatelse – nemlig kravet om at snøkrabbe primært skal være et tilleggsfiske, det vil si at

snøkrabbefangst ikke har vært ment å være fartøyets eneste aktivitet. Forslaget om å plutselig gå bort fra snøkrabbefangst som tilleggsfiske og samtidig lukke snøkrabbefangsten innebærer at noen som i dag har gyldig tillatelse ofres til fordel for noen utvalgte i gruppen med snøkrabbetillatelser.

En logisk konsekvens av å gå bort fra «tilleggssfiske-prinsippet» er selvfølgelig at fartøyer som kun skal ha driftsgrunnlag fra snøkrabbefangst fordrer en større andel av totalkvoten – noe som må tas gjennom reduksjon i deltakende fartøy.

Utfordringen er å få til en slik prinsippomlegging og lukking av snøkrabbefisket innenfor kravet om likebehandling uten usaklig eller uforholdsmessig forskjellsbehandling.

Fiskeridirektoratet slår fast at bestandsutviklingen er i en stigende trend. Men grunnet at man vil gå bort fra «tilleggssfiske-prinsippet» konkluderes det i notatets pkt. 8 med «at bestandsøkningen på langt nær vil være tilstrekkelig til å gi et fullt driftsgrunnlag til alle eierne av fartøy som har signalisert at de ønsker å drive med snøkrabbefangst, jfr. Tabell 7. Dette er også et forhold som taler for at deltakelsen nå begrenses».

Et annet hovedargument fra Fiskeridirektoratet for deltakerbegrensning (lukking) er at snøkrabbefangsten har vært gjennomført som olympisk fiskeri, dvs fritt fiske innenfor maksimalkvoterammen, jf. notatet pkt. 8. Dette anføres å kunne gi «økt sikkerhetsrisiko, større risiko for brukskollisjoner, dårligere kvalitet på fangsten, kortere sesong for landindustrien og dårligere markedsvilkår».

Merknad: Stort sett alt av norsk fiskeri har i svært lang tid vært maksimalkvoteregulert – dvs med innslag av et visst kappfiske (olympisk fiskeri) med de samme utfordringene som nevnt ovenfor – Ut fra likebehandlingsprinsippet vil det å gjøre gjeldende en slik argumentasjon for utestengning av deler av gruppen med snøkrabbetillatelse være usaklig forskjellsbehandling.

For øvrig viser vi til innspillet i sin helhet som er vedlagt.

Maniitsoq AS støtter en lukking av snøkrabbefangsten og viser til følgende:

Rederiet er enig i at en lukking i størst mulig grad bør begrense deltakelsen. Hovedregelen for tillatelse til å delta i lukket gruppe bør baseres på deltakelse i to av årene i 2020, 2021 og innen 16. mai av 2022. I tillegg bør det stilles vilkår om at det for hvert av de to årene må være levert over 10 tonn.

Rederiet mener alternativ 1b i størst mulig grad ivaretar formålet bak en lukking. Dette alternativet vil også i størst grad overholde deltakerlovens formålsparagraf, om at fiskeflåtens fangstkapasitet må tilpasses ressursgrunnlaget for å sikre en rasjonell og bærekraftig utnyttelse av ressursen. Til eksempel ville fordeling av totalkvoten for 2023 (7790 tonn) på 10 fartøy utgjøre 779 tonn per fartøy. En fartøykvote på 779 tonn ville i 2023 medført en reduksjon for enkelte, men også en økning for noen av de 10 fartøyene. Dersom totalkvoten skulle vært fordelt på flere fartøy er det Rederiets oppfatning at fartøykvoten ikke vil gi nødvendig lønnsomhet i kommende år.

Av høringsnotatet legges det ikke tilstrekkelig vekt på at fangst av snøkrabbe er et fiskeri i oppbygningsfasen med stort kapitalbehov for å opprettholde og modernisere seg. Etter Rederiets kunnskap er det gjort betydelige investeringer i ombygginger og tilpassinger av de 10 fartøyene som vil få adgang til å delta etter alternativ 1b. I tillegg har disse fartøyene over mange år drevet uten lønnsomhet.

Rederiet mener at det må vektlegges at en lukking basert på alternativ 1b vil bidra positivt til muligheten og vilkår for finansiering, ved at verdien på tillatelsene vil øke og dermed utgjøre bedre pantesikkerhet.

Vi mener derfor at alternativ 1b må legges til grunn ved en lukking av fangst av snøkrabbe.

Troms og Finnmark Fylkeskommune støtter en lukking av deltakelsen i fangst av snøkrabbe. De viser til følgende:

Troms og Finnmark fylkeskommune ser at per dags dato er det mest nyttig å innføre deltakerregulering, da man har sett de negative konsekvensene med olympisk fiskeri. Tallgrunnlaget for å innføre deltakerregulering viser at det ikke er lønnsomt å fortsette med dagens løsning. Det er viktig å ha med flere aspekter rundt det, som sikkerhet, økt kvalitet, økt forutsigbarhet for de som er involvert i fiskeriet og merkevarebygging på produktene. Tilråd Troms og Finnmark fylkeskommune at bestemmelsene om deltakerreguleringer revideres på nytt i løpet av 2026, når det er gjort erfaringer etter foreliggende revisjonsarbeid.

2.2. Fiskeridirektoratets forslag etter høring

Fiskeridirektoratet foreslo i høringsnotatet at regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe burde skje gjennom en tradisjonell lukking. Når det gjelder hvilke føringer som burde legges til grunn ved en eventuell lukking av deltakelsen viste vi til at departementet blant annet i pressemelding 16. mai 2022¹ har uttalt at i det tilfelle myndighetene i fremtiden vil innføre en deltakerbegrensning i snøkrabbefangsten kan det ikke «påregnes at aktivitet som finner sted eller avtaler om investeringer som blir inngått for fangst av snøkrabbe etter dagens dato (16. mai 2022) vil kunne danne grunnlag for fremtidig deltakelse i fangst av snøkrabbe». Det ville derfor etter vår vurdering være grad av faktisk deltakelse og innretting før skjæringsdatoen som vil være avgjørende kriterier når en deltakerbegrensning av snøkrabbefangsten skal vurderes.

Høringsnotatets tabell 7 viste følgende om antall fartøy deltatt i fangst av snøkrabbe i årene 2012 – 2023:

Tabell 7: Fartøy med fangst av snøkrabbe og fartøy med snøkrabbetillatelse i perioden 2019 – 2022

	Antall fartøy med fangst	Antall fartøy med snøkrabbetillatelse
2019	11	39
2020	11	44
2021	13	73
2022	32	77
2023	21	69

Kilde: Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltakerregister og landings- og sluttseddelregister.

Når det gjaldt kriteriene for fremtidig deltakelse, viste Fiskeridirektoratet til følgende i høringsnotatet:

Å stille krav om deltakelse fra den siste treårsperioden for å kvalifisere til deltakeradgang ved lukking av et fiskeri, er vilkår som er kjent fra lukking av flere fiskerier. Når det gjelder faktisk deltakelse oppstår det også et spørsmål om det bør fastsettes et minstekrav til fangst innenfor en nærmere avgrenset periode eller om registrert levering av fangst i en slik periode skal være tilstrekkelig.

Det er flere måter en hovedregel kan utformes på. Fiskeridirektoratet vil se på to alternativ. Det ene alternativet baseres på deltakelse i ett av årene 2020, 2021 og innen 16. mai 2022. Det andre alternativet vil baseres på deltakelse i to år i perioden 2020, 2021 og innen 16. mai 2022.

Pressemelding fra NFD 16. mai 2022 viser videre til at innretting etter 16. mai 2022 ikke vil bli lagt vekt på. Dette vil blant annet bety at deltakelse etter denne datoen ikke skal vektlegges i vurderingen av hvem som skal anses kvalifisert til å delta i lukket gruppe. Data fra elektronisk fangstrapportering (ERS-data) viser at det er 31 fartøy som har levert fangst av snøkrabbe i 2022. Det fremgår at 8 av disse fartøyene har levert etter skjæringsdatoen, og disse er dermed helt nye deltakere i snøkrabbefangsten. Et annet fartøy har bare levert 38 kg i 2021 samtidig som fartøyet i 2022 kun har deltatt etter skjæringsdatoen. I alle tilfeller viser dataene for 2022 at det innen 16. mai 2022 er 23 fartøy som har levert fangst av snøkrabbe uavhengig av kvantum.

Fartøyet som bare står oppført med fangst etter 16. mai 2022 vil da ikke være omfattet av hovedregelen alene av denne grunn.

Når ERS-data og data fra landings og sluttseddelregisteret fra årene 2020, 2021 og 2022 kombineres har Fiskeridirektoratet identifisert hvilke fartøy som har vært i fiske i 2020, 2021 og 2022 til og med 16 mai, og de

¹ <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/vil-ha-helhetlig-vurdering-av-fremtidig-fangst-av-snokrabbe/id2913300/>

fartøy som i 2022 bare har vært i fiske etter 16. mai. Gjennomgangen av alternativene nedenfor baserer seg således på en manuell gjennomgang av data fra landings- og sluttседdelregisteret og ERS-data.

Høringsnotatets tabell 9 viste hvor mange fartøy som hadde deltatt i perioden 2020-2022 innen 16. mai med ulike nivå på kvantum:

Tabell 9: Antall fartøy og ulike krav til fangstkvantum basert på deltakelse i ett og/eller to av årene 2020, 2021 og 2022

År for oppnåelse av krav	Lukking basert på deltakelse i ett år				Lukking basert på deltakelse i to år	
	Krav til fangstkvantum på registrert fangst					Uavhengig av krav til fangstkvantum på registrert fangst
	10 tonn	5 tonn	1 tonn	Uten krav til fangstkvantum		
2020	10	10	10	11	10	
2021	1	1	1	4		
2022	7 ²	7	11	12		
Totalt	18	18	22	27	10	

Kilde: Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltakerregister og landings- og sluttседdelregister.

Tabellen over viser at lukking basert på deltakelse i ett av årene 2020 og inntil 16. mai 2022 med ulike kvantum på 0, 1 tonn, 5 tonn eller 10 tonn, vil gi mellom 18 – 27 deltakende fartøy. Tabellen viser videre at med lukking basert på deltakelse i to år i samme periode så vil det være 10 fartøy som fyller vilkårene, uansett hvilke krav til kvantum som stilles.

Fiskeridirektoratet foreslo som vilkår for deltakelse at fartøyeier hadde levert fangst av snøkrabbe på minst 10 tonn med fartøyet i to av årene 2020, 2021 og inntil 16. mai 2022. Dette medførte at 10 fartøy ville være kvalifisert for å delta.

De fleste høringsinstansene støtter en tradisjonell lukking og mener at antall deltakere bør begrenses samt at de som har foretatt en betydelig innsats i fangst av snøkrabbe, bør få delta. Det er imidlertid ulik oppfatning av hvilke vilkår som bør være oppfylt for å kunne delta.

Det er i hovedsak aktive snøkrabberederier som støtter Fiskeridirektoratets forslag om at fartøyeier må ha fangstet og levert minst 10 tonn med fartøyet i to av årene 2020, 2021 og inntil 16. mai 2022, for å få delta. De er særlig bekymret for lønnsomheten dersom det settes vilkår som gir mange deltakere.

Når det gjelder fiskeriorganisasjonene støtter Pelagisk Forening en tradisjonell lukking av fangsten, men tar ikke stilling til nivå på kvantum eller antall år med deltakelse. Norges Fiskarlag og Fiskebåt går slik vi forstår det, inn for at minste inngangsbillett for deltakelse utenom innretting, er enten deltakelse i to år i kvalifiseringsperioden eller fangstet og levert minst 10 tonn i ett av årene i kvalifiseringsperioden.

Vi har i høringsnotatet slått fast at deltakelsen i fangst av snøkrabbe bør begrenses og at vilkårene for å delta bør være strenge. Ved en lukking må vi sikre at de som faktisk får adgang til å delta også har muligheter til å drive lønnsomt, jf. vilkårene i deltakerloven § 21 om at deltakelsen kan begrenses blant annet når hensynet til lønnsomheten i fisket gjør det nødvendig. Videre fremgår det av § 1 i deltakerloven at deler av formålet er å tilpasse fangstkapasiteten til ressursgrunnlaget for å sikre en rasjonell og bærekraftig utnyttelse av ressursene samt å øke lønnsomheten og verdiskapingen i næringen.

² Oppdatert tall pr. 16.10.23 fra 6 til 7 i forhold til tabell i høringsnotatet

Ifølge tabell 7 over vil det være 10 fartøy som vil kunne delta dersom en legger fangst av minst 10 tonn i to av årene i 2020, 2021 og 2022 innen 16 mai, til grunn. Videre vil det være 18 fartøy som vil kunne få delta på grunnlag av tidligere deltakelse dersom en legger ett års fangst av minst 10 tonn snøkrabbe i perioden til grunn. Dersom en også skal la de som har gjort innretting i form av betydelige investeringer få delta, vil gruppen deltakere kunne øke til rundt 20-25. Som nevnt i høringen bør det innføres fartøyskvoter og differensiert kvotefaktor avhengig av tidligere aktivitet og innretting. Nedenfor i tabell A vil vi gi en oversikt over konsekvenser på fartøyskvote, og dermed også fangstinntekt, avhengig av kvotefaktor og antall deltakere.

Tabell A: Alternative beregninger for kvoter og fangstinntekt på fartøynivå i foreslått lukket gruppe

	Samlet lukket gruppe snøkrabbe							
	Lukket gruppe, full kvotefaktor (deltakelse i 2 år)				Lukket gruppe, redusert kvotefaktor (deltakelse i 1 år + kvalifisert innretning)			
	Antall fartøy	Kvotefaktor pr. fartøy	Kvote pr. fartøy (tonn)	Fangstinntekt pr. fartøy (1000 kr)	Antall fartøy	Kvotefaktor pr. fartøy	Kvote pr. fartøy (tonn)	Fangstinntekt pr. fartøy (1000 kr)
Alternativ 1a	10	1	334,9	28 056	15	0,75	251,2	21 042
Alternativ 1b	10	1	406,7	34 068	10	0,75	305,0	25 551
Alternativ 2a	10	1	406,7	34 068	15	0,5	203,3	17 034
Alternativ 2b	10	1	474,5	39 746	10	0,5	237,2	19 873

Det er flere forutsetninger som ligger til grunn for beregningene i tabellen over:

- Totalkvote
 - Her er totalkvoten for 2023 lagt til grunn: 7 117 tonn
- Pris
 - Her er det benyttet en veid gjennomsnittspris for snøkrabbe for årene 2021-2023: kr 83,77 pr. kg. I 2021 og 2022 var gjennomsnittsprisen i overkant av kr 90 pr. kg, mens gjennomsnittsprisen har vært i underkant av kr 60 pr. kg i 2023. Det er ulik pris på snøkrabbe som landes prosessert og fryst, og snøkrabbe som landes fersk (levende). Det er mindre mengde av snøkrabbe som er landet fersk, og i all hovedsak er dette volumet knyttet til nye aktører som deltok etter at skjæringstidspunktet ble publisert i mai 2022. Det foreligger ingen kunnskap om at dette fordelingsbildet vil endre seg vesentlig ved en eventuell lukking de nærmeste årene. Det er grunn til å tro at kiloprisen vil kunne øke av to årsaker: Større spredning i landinger og tilførsel til markedet, og økt fokus på fiske etter større og mer verdifull krabbe.
- Antall fartøy i lukket gruppe, redusert kvotefaktor
 - Størrelsen på lukket gruppe med redusert kvotefaktor er usikker, grunnet at en ikke vet hvor mange som vil søke og få dispensasjon. I tabellen har vi derfor lagt inn to alternativer for størrelse på denne gruppen: 10 eller 15.

Ved en eventuell lukking vil fartøyene ha mulighet for å tilpasse seg på en annen måte enn i et olympisk fiskeri. Vi antar at det vil være større fokus på valg av fangstperioder med god tilgang på snøkrabbe, mer utsortering (større krabbe) og at en vil prøve å unngå de verste is-periodene. Det er ikke grunn til å tro at en lukking vil påvirke antall landinger av fryst råstoff, og da heller ikke føre til vesentlige endringer i drivstoffkostnadene. Det er imidlertid grunn til å tro at vi får en større spredning over hele den første fangstperioden. Det er usikkert hvorvidt noen aktører vil avvente til andre fangstperiode. En eventuell refordelingsdato vil ha stor betydning for denne vurderingen.

For de fartøyene som har vært mest aktive (lukket gruppe, full kvotefaktor) i fangst av snøkrabbe, vil en lukking i utgangspunktet bety redusert fangst og dermed også redusert fangstinntekt. Som nevnt over, er det lite grunn til å tro at vesentlige kostnadsposter som drivstoff vil reduseres. Dette betyr at det i det skisserte opplegget for lukking er stor sannsynlighet for at lønnsomheten isolert i snøkrabbefisket på kort sikt vil være negativ både for fartøy i "lukket gruppe, full kvotefaktor" og "lukket gruppe, redusert kvotefaktor". En eventuell refordeling fra fartøy som ikke benytter sin tildelte kvote, vil kunne bøte noe på dette for de mer aktive fartøyene.

Etter vår vurdering vil det fort kunne bli et spørsmål om behov for innføring av en strukturkvoteordning for å øke lønnsomheten til den enkelte.

Ovennevnte viser at det kan bli utfordrende å få til en lønnsom fangst av snøkrabbe hvis ikke det settes svært strenge vilkår for å få adgang til å delta. Selv hvis en bare gir de 10 fartøyene som har levert fangst på minst 10 tonn i to av årene i kvalifiseringsperioden adgang til å delta, vil fartøykvotene med årets totalkvote på 7117 tonn snøkrabbe likevel ikke bli mer enn på 711,7 tonn med lik kvotefaktor, noe som er under halvparten av det enkelte har fisket. Vi mener likevel at det ikke er en god løsning å ikke begrense deltakelsen. Det er etter vår vurdering ikke en bærekraftig forvaltning å fortsette som i dag med et olympisk fiskeri og fortsatt åpning for at det kan tildeles snøkrabbetillatelse til nye deltakere. Dette vil kunne øke redskapskonfliktene ytterligere på snøkrabbefeltene, og vil også kunne påvirke lønnsomheten for de som deltar negativt. Dersom en utsetter lukkingen og deltakelsen øker ytterligere, vil det også bli vanskeligere å forsvare en lukking med et begrenset antall deltakere senere.

Spørsmålet blir da hvilke vilkår som best ivaretar både de som har deltatt aktivt og de som har gjort store investeringer for å delta i snøkrabbefangsten.

Fiskeridirektoratet foreslår at det som vilkår for å delta i fangst av snøkrabbe settes krav om at fartøyeier har fangstet og levert minst 10 tonn snøkrabbe med fartøyet i ett av årene 2020, 2021 og inntil 16. mai 2022. Dette vil gi 18 fartøy. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning bør det innføres fartøykvoter og differensiert kvotefaktor avhengig av aktivitet. Fartøy som ikke har deltatt i fangst før skjæringsdatoen 16. mai 2022, men tilfredsstiller vilkårene for dispensasjon, jf. Kapittel 3 under, bør få lavest kvotefaktor.

3. FORSLAG OM DISPENSASJON PGA. INVESTERINGER OG INNRETNING

Fiskeridirektoratet mente at både alternativ 1a og 1b med kvantumskrav på minst 10 tonn i henholdsvis ett eller to av kvalifiseringsårene, burde vurderes kombinert med bestemmelser om dispensasjon pga. investeringer og innretning. Vi ba høringsinstansene ta stilling til hvorvidt investeringer i fartøy og utstyr før skjæringsdatoen 16. mai 2022 bør danne grunnlag for deltakelse i en eventuell lukket gruppe. Vi ba om en vurdering av om det bør være adgang til å gi dispensasjon i ett eller flere av følgende tilfeller:

- ✓ Ved anskaffelse av teiner og annet utstyr
- ✓ Ved ombygging av fartøy
- ✓ Ved kontrahert nybygg
- ✓ Ved gitt ervervstillatelse for fortsatt drift hvor snøkrabbetillatelse inngår

- ✓ Ved gitt ervervstillatelse for utskiftning av fartøy hvor snøkrabbetillatelse inngår

De fleste høringsinstansene er positive til at det åpnes for tildeling av adgang til å delta i snøkrabbefangsten ved dispensasjon, så fremt det stilles strenge krav til grad av innretting.

3.1. Høringssvar

Norges Fiskarlag mener etter en helhetsvurdering «at prinsippene for å avgjøre fremtidig deltakelse bør være faktisk deltakelse og kvalifisert innretning. Med kvalifisert innretning mener Fiskarlaget rederier som har bygget om eller kontrahert nybygg der en vesentlig del av investeringen er gjort for å kunne fiske og ta hånd om snøkrabbe. Det bør ikke åpnes for å gi deltakeradgang basert på dispensasjon utover dette, og viser til at dette både vil skape stor usikkerhet om rammene for lukkingen og kan føre til et stort antall dispensasjonssøknader fra fartøy som ikke faller innenfor deltakelse- eller innretningskriteriet.

Fiskebåt mener at lukkingen også må ivareta rederier som har fått en tillatelse og gjort investeringer i form av kontrahering av fartøy eller gjort større ombygginger av eksisterende fartøy før skjæringsdatoen 16. mai 2022, selv om de ikke har deltatt i fisket. De mener videre at prinsippene for å avgjøre fremtidig deltakelse bør være faktisk deltakelse og kvalifisert innretning. Med kvalifisert innretning mener Fiskebåt rederier som har bygget om eller kontrahert nybygg der en del av investeringen er gjort for å kunne fiske og ta hånd om snøkrabbe. Fiskebåt mener at det ikke bør åpnes for å gi deltakeradgang basert på dispensasjon utover dette, og viser til at dette både vil skape stor usikkerhet om rammene for lukkingen og føre til et stort antall dispensasjonssøknader fra fartøy som ikke faller innenfor deltakelse- eller innretningskriteriet.

Pelagisk Forening mener at investeringer/innrettelse bør få betydning. De anser det som helt nødvendig å tilrettelegge for dispensasjoner. Dette gjelder spesielt om Fiskeridirektoratet velger å gå for alternativ 1B. Det forutsettes at deltakeradgang/konsesjon i fangst av snøkrabbe som gis på grunnlag av dispensasjon har samme vilkår når den er innvilget som de som har deltakeradgang/konsesjon mottatt på hovedregel. Når det gjelder de ulike grunnlagene for dispensasjon viser de til følgende:

Anskaffelse av teiner og annet utstyr

Pelagisk Forening støtter Fiskeridirektoratet i at anskaffelse av teiner og annet utstyr ikke skal gi grunnlag for dispensasjon.

Ombygging av fartøy

Dette støtter Pelagisk Forening.

Det er, delvis på grunn av tregheten til departementet og direktoratet om å ta avgjørelsen i å lukke fiskeriet, gjennomført betydelige investeringer i enkeltfartøy for å satse på fangst av snøkrabbe. Dette i størrelsesorden 50-150 millioner NOK per fartøy. For flere av disse fartøyene ble prosessen startet på i god tid før varselet om mulig lukking kom i mai 2022. I tillegg har det i perioden det er snakk om vært utfordringer knyttet til levering på grunn av etterslep av pandemien og krigen i Ukraina.

Pelagisk Forening mener at ombygging av fartøy som er påbegynt før varselet kom, og som ikke på en enkel måte kan reverseres gis dispensasjon for. Kriterier for å få dispensasjon bør inkludere et visst investeringsbeløp,

- *salg av fartøyet på det åpne markedet er vanskelig eller medfører betydelig tap,*
- *ikke lett reverserbar ombygging.*

Kriteriene må være tydelig på hva som skal inkluderes i ombyggingen til fangst av snøkrabbe, og hva som går under «ikke lett reverserbar ombygging» tilbake igjen.

Vi mener videre at det i tillegg til dette må dokumenteres at fartøyet etter at det kom i drift har vist en reell intensjon om å delta i fangsten av snøkrabbe. Enten ved betydelig fangst eller ved at man kan dokumentere at man har brukt betydelig tid på snøkrabbefeltene uten å ha fangstet andre arter, ved bruk av for eksempel sporing og innmeldt bruk. Her mener vi at fangst i både 2022 og 2023 bør telles med. Selvfølgelig bør det ved fangst i

2022 tas hensyn til når fartøyet faktisk kom i drift. Vi viser i den sammenheng til at antallet fartøy som deltok i snøkrabbefangsten varierte voldsomt mellom 2021, 2022 og 2023: henholdsvis 13, 32 og 21 fartøy. Ombyggingskostnader til snøkrabbe bør kunne dokumenteres og spesifiseres. Det forutsettes at kriteriene som bestemmer dispensasjon sendes på høring.

Kontraherte nybygg

Dette støtter vi. Men Pelagisk Forening mener de momentene vi tok opp i det foregående kapittelet også bør gjelde for kontraherte nybygg.

Erverv for fortsatt drift

Pelagisk Forening støtter Fiskeridirektoratets syn. Men, det bør vises en reell intensjon om faktisk deltakelse, akkurat som nevnt over, i tiden etter at fartøyet er registrert, i 2022 og/eller 2023.

Erverv for utskifting

Pelagisk Forening støtter Fiskeridirektoratets syn. Men, det bør vises en reell intensjon om faktisk deltakelse, akkurat som nevnt over, i tiden etter at fartøyet er registrert, i 2022 eller 2023.

Norske Sjømatbedrifters Landsforening mener det bør legges opp til en streng dispensasjonsordning for investeringer gjort i fartøy.

Norsk Sjømannsforbund mener det ikke bør være adgang til å gi dispensasjon med bakgrunn i investeringer som er gjort. I den anledning viser de til følgende:

Snøkrabbefiske har vært ment å være et tilleggskjøl og forutsetningene for å få slik tillatelse har vært koblet opp mot at fartøyene som i dag har slik tillatelse også skal ha et selvstendig driftsgrunnlag utenom fiske etter snøkrabbe.

Rederiene som har investert i fartøyer og utstyr har vært kjent med at det gjennom flere år har vært en aktuell problemstilling å lukke fiske, og har til tross for dette valgt å gjøre investeringer i fartøyer og utstyr til tross for at dem har vært kjent med denne problemstillingen.

Hensikten med lukkingen er også å begrense deltakelse.

Med bakgrunn i dette, så mener vi at det ikke bør være adgang til å gi dispensasjon med bakgrunn i investeringer som er gjort.

Br. Birkeland AS mener at investeringer som hovedregel ikke skal medføre tildeling av snøkrabbetillatelse i en lukket gruppe og viser til følgende:

Av høringsnotatet fremgår det at både alternativ 1a og 1b bør vurderes kombinert med bestemmelser om dispensasjon.

Rederiet mener at investeringer som hovedregel ikke skal medføre tildeling av snøkrabbetillatelse i en lukket gruppe, uavhengig av om investeringene er gjennomført før eller etter 16. mai 2022. Dersom en dispensasjonsordning innføres, bør terskelen være svært høy og ha vilkår om store investeringer, som ved kontrahering av nybygg og ombygging av fartøy. I tillegg bør det stilles krav om at fangst av snøkrabbe er det primære driftsgrunnlaget og at fartøyet har levert fangst innen en viss tid etter tildeling av kvote. Investeringer i form av mindre ombygginger, teiner og annet utstyr bør ikke kvalifisere. Begrunnelsen for dette er at posisjonering i påvente av en lukking ikke bør premieres, samt at deltakelsen må begrenses for at fiskeriet skal bli bærekraftig. I høringsnotatet vises det til at en manuell gjennomgang viser at 3 fartøyeiere er tildelt ervervstillatelse for nybygg med snøkrabbetillatelse som en del av driftsgrunnlaget, men at graden av innretning er usikker. Fra 10 til 13 fartøy utgjør en økning på 30 %.

Det stilles også spørsmål i høringsnotatet om fartøy med "solid deltakelse" tidligere enn de tre siste årene, men som har hatt liten til ingen aktivitet de tre siste årene, gjennom en særordning bør få adgang i lukket gruppe. Å tilrettelegge for særordninger mener vi vil motvirke formålet bak lukkingen. Men rederiet mener at generell utskiftningstillatelse uestedt ved havari må hensyntas og kunne være gyldig dispensasjon for et av årene det kreves aktivitet for.

Lhn Fiskeri AS mener det må tas hensyn til investeringer rederier har gjort i vurderingen av lukkingen av fisket, både tidligere eller nylige investeringer før 16.mai -22. Hvis ikke, vil

rederier og banker tape stort på forhold en ikke har kunnet råde over. De viser videre til at norske myndigheter har ikke tradisjon for å utradere verdier slik.

Polar Pioneer AS, Arctic Pioneer AS og Kvitsjøen AS mener at investeringer som hovedregel ikke skal medføre tildeling av snøkrabbetillatelse i en lukket gruppe, uavhengig av om investeringene er gjennomført før eller etter 16. mai 2022. De viser til at:

«dersom en dispensasjonsordning innføres, bør terskelen være svært høy og ha vilkår om store investeringer, som ved kontrahering av nybygg og ombygging av fartøy. I tillegg bør det stilles krav om at fangst av snøkrabbe er det primære driftsgrunnlaget og at fartøyet har levert fangst innen en viss tid etter tildeling av kvote. Investeringer i form av mindre ombygginger, teiner og annet utstyr bør ikke kvalifisere. Begrunnelsen for dette er at posisjonering i påvente av en lukking ikke bør premieres, samt at deltakelsen må begrenses for at fiskeriet skal bli bærekraftig. I høringsnotatet vises det til at en manuell gjennomgang viser at 3 fartøyeiere er tildelt ervervstillatelse for nybygg med snøkrabbetillatelse som en del av driftsgrunnlaget, men at graden av innretning er usikker. Fra 10 til 13 fartøy utgjør en økning på 30 %. Det stilles også spørsmål i høringsnotatet om fartøy med "solid deltakelse" tidligere enn de tre siste årene, men som har hatt liten til ingen aktivitet de tre siste årene, gjennom en særordning bør få adgang i lukket gruppe. Å tilrettelegge for særordninger mener vi vil motvirke formålet bak lukkingen. Det bør ikke åpnes for at aktivitet forut for de tre siste årene legges til grunn, verken alene eller i kombinasjon med andre vilkår, for deltakelse i lukket gruppe.

Advokatfirmaet Østgård DA på vegne av Øynes Kystfiske AS mener at investeringer/innrettelse bør ha betydning. De uttaler følgende:

De rederier som har gjort investeringer i fangstaktiviteten før skjæringsdatoen, bør alle få tilgang til lukket gruppe, uavhengig av om de har delta i fangst eller ikke. Investeringer gjelder for det første kjøp av båt som er egnet for denne fangsten som uten videre bør gi rett til deltakelse i lukket gruppe. Men det må også gjelde utstyr og annet som spesifikt skal brukes i slik fangst, herunder innkjøp av teiner. Direktoratet gir i sin uttalelse uttrykk for at kjøp av teiner alene ikke skal gi slik adgang. Dette er vi uenige i. Det pågår en kontinuerlig forskning/utvikling av teiner i forhold til fangsteffektivitet. Det arbeides også fra myndighetenes side med mulige endringer som fluktåpning, råtnetråd mm, som vil påvirke salg av brukte og utdaterte teiner. Prisen på teiner som i utgangspunktet ligger på halvpris eller mindre i forhold til nypris, vil i praksis bli solgt i et kjøpers marked og påføre rederiene betydelige tap. I ytterste konsekvens er de ikke salgbare i det hele tatt. De fartøy som har kjøpt inn teiner for til dels betydelige beløp (millionbeløp), har vist en vilje til å satse på dette fisket. Når det har skjedd i tillit til gjeldende regelverk og før departementet kom med pressemeldingen om <skjæringsdato>, bør en slik investering gi adgang til fiskeriet i lukket gruppe, på lik linje med de som har fangstet en sesong.

Polarbris AS mener at investeringer/innrettelse bør få betydning. De uttaler at det vil virke direkte urimelig at et rederi som har investert betydelig beløp i et spesialtilpasset fartøy for snøkrabbefiske med utgangspunkt i tidligere tildeling av tillatelse, ikke skal få delta i fisket.

Øst-Finnmarkrådet og Vest-Finnmarkrådet uttaler at «Vårt utgangspunkt er at en skjæringsdato for de som leverer sin fangst ubearbeidet/fersk til lands ikke er aktuelt. Lukking av fisket for de som driver ombordproduksjon er vi enig i kan basere seg på skjæringsdatoen.»

Seagourmet Norway AS mener at investeringene i form av materialombygging eller ombygging av et fartøy til krabbefartøy med installasjon av krabbefiskutstyret må anses å danne grunnlag for deltakelse. Utgifter som ikke førte til ombygging av fartøy, skal ikke anses som det samme.

Berg Fisk AS ser på det som helt avgjørende at de rederier som har lagt ned store ressurser på å forberede seg opp mot et krabbefiske får mulighet til deltakelse på lik linje med de fartøy som tilfredsstiller de andre kriterier. De viser til at før skjæringsdato 2022, bestilte rederiet Berg Fisk AS et nybygg hos Vestværftet i Hvide Sande i Danmark. De forventer å få fartøyet Aksel Johan, levert imot slutten av 2023. Skipet er bygget og rigget for snøkrabbe og snurrevad, det er gjort betydelig investeringer direkte knyttet opp mot fiske av krabbe. Det er også kjøpt inn teiner og utstyr. Endringene som er gjort er ikke reverserbare.

Maniitsoq AS mener at investeringer som hovedregel ikke skal medføre tildeling av snøkrabbetillatelse i en lukket gruppe, uavhengig av om investeringene er gjennomført før eller etter 16. mai 2022. Det vises til at:

«dersom en dispensasjonsordning innføres, bør terskelen være svært høy og ha vilkår om store investeringer, som ved kontrahering av nybygg og ombygging av fartøy. I tillegg bør det stilles krav om at fangst av snøkrabbe er det primære driftsgrunnlaget og at fartøyet har levert fangst innen en viss tid etter tildeling av kvote. Investeringer i form av mindre ombygginger, teiner og annet utstyr bør ikke kvalifisere. Begrunnelsen for dette er at posisjonering i påvente av en lukking ikke bør premieres, samt at deltakelsen må begrenses for at fiskeriet skal bli bærekraftig. I høringsnotatet vises det til at en manuell gjennomgang viser at 3 fartøyeiere er tildelt ervervstillatelse for nybygg med snøkrabbetillatelse som en del av driftsgrunnlaget, men at graden av innretting er usikker. Fra 10 til 13 fartøy utgjør en økning på 30 %.

Det stilles også spørsmål i høringsnotatet om fartøy med "solid deltakelse" tidligere enn de tre siste årene, men som har hatt liten til ingen aktivitet de tre siste årene, gjennom en særordning bør få adgang i lukket gruppe. Å tilrettelegge for særordninger mener vi vil motvirke formålet bak lukkingen. Det bør ikke åpnes for at aktivitet forut for de tre siste årene legges til grunn, verken alene eller i kombinasjon med andre vilkår, for deltakelse i lukket gruppe.

3.2. Fiskeridirektoratets forslag etter høring

Som nevnt ovenfor var de fleste høringsinstansene positive til at det kunne gis dispensasjon ved innrettelse, så fremt det ble stilt strenge krav til grad av innretting. Spørsmålet blir da i hvilken grad innrettelse i form av innkjøp av fartøy eller utstyr for bruk i fangst av snøkrabbe bør gi grunnlag for dispensasjon.

Fiskeridirektoratet mente at tilfelle hvor det er tale om rederi som har fått tildelt snøkrabbetillatelse og som etter tildelingen, men som før skjæringsdatoen har bygget om fartøyet til fangst av snøkrabbe på en måte som *ikke er lett reverserbar*, burde gi grunnlag for dispensasjon. Ombyggingen burde i så fall være av et visst omfang og utgiftene måtte dokumenteres. Videre mente vi at tilfeller hvor rederi har fått innvilget ervervstillatelse for et nybygg med snøkrabbetillatelse som del av driftsgrunnlaget og rederiet kan dokumentere at det er inngått bindende kontrakt om kontrahering av nybygg (krabbefartøy), og som ikke uten forbehold kan heves fra noen av kontraktspartenes side, så bør dette etter en konkret vurdering kunne betraktes som tilstrekkelig innretting.

Vi la videre til grunn at innretting i form av innkjøp av teiner ikke vil være tilstrekkelig for deltakelse.

Fiskeridirektoratet vil vise til at et av formålene med å lukke deltakelsen er å øke lønnsomheten i fangsten. I 2023 var det 69 fartøy som står registrert i våre registre med snøkrabbetillatelse og som derved uten en lukking av deltakelsen er potensielle deltakere. De fleste av disse har til nå ikke deltatt i fangst av snøkrabbe. Det viktigste er etter vår vurdering å ivareta de som har deltatt i fangsten eller som har gjort store investeringer for å satse på fangsten. Enkelte av disse har deltatt aktivt etter skjæringsdatoen.

Vi vil også vise til at ved tildeling av snøkrabbetillatelse er rederiene gjort oppmerksom på at tildeling av snøkrabbetillatelse ikke automatisk genererer adgang til å delta i snøkrabbefangsten ved en lukking av deltakelsen.

Fiskeridirektoratet foreslår etter dette at følgende tilfelle kan gi grunnlag for dispensasjon:

- ✓ Fiskeridirektoratet kan dispensere fra hovedregelen dersom eier av fartøyet er tildelt ervervstillatelse for nybygg og snøkrabbetillatelse, og har inngått bindende kontrakt

om kontrahering av nybygg utrustet og egnet for fangst av snøkrabbe innen 16. mai 2022. Dette må dokumenteres.

- ✓ Fiskeridirektoratet kan dispensere fra hovedregelen dersom eier av fartøyet er tildelt snøkrabbetillatelse for fartøy og før 16. mai 2022 har bygget om fartøyet til fangst av snøkrabbe på en måte som ikke er lett reverserbar. Dette må dokumenteres.
- ✓ Søknad om slik dispensasjon må være Fiskeridirektoratet i hende senest innen for eksempel 1. desember 2023.

4. FORSLAG OM REDUKSJON AV ANTALL TEINER

Fiskeridirektoratet ba høringsinstansene komme med innspill på forslag om reduksjon i antall teiner per fartøy fra 9000 teiner som gjelder i dag til 6000 teiner. I den sammenheng ble det særlig vist til de utfordringer næringen har med redskapskonflikter på feltet både med rekestråflåten og internt i snøkrabbeflåten. Det ble også vist til utfordring med tap av redskap og fare for etterfølgende «spøkelsesfiske».

4.1. Høringssvar

Ca. halvparten av høringsinstansene støtter forslaget om reduksjon av antall teiner og ca. halvparten går imot forslaget. Både Norges Fiskarlag, Fiskebåt, Pelagisk Forening og de fleste rederiene som har uttalt seg går imot forslaget. Høringsinstansene uttaler følgende:

Norges Fiskarlag er negative til å redusere antall teiner fra 9000 til 6000. Det vises til følgende:

Norges Fiskarlag går inn for at gjeldende grense på maksimalt 9.000 teiner per fartøy må beholdes. Flåten har innrettet seg i henhold til denne grensen og dimensjonert både bruk og produksjonskapasitet ut fra dette, og da er det ikke uproblematisk å påby en vesentlig reduksjon. En reduksjon i antall teiner vil medføre at tiden det tar fra setting til haling reduseres betydelig dersom en reduserer maksimalt antall teiner per fartøy til 6.000. I dag kan de mest effektive fartøyene røkte 9.000 teiner på under 5 døgn. Dersom en reduserer antall teiner som foreslått, vil teinene stå i 3 dager. Dette vil redusere seleksjonen i teinene fordi småkrabben trenger tid for å finne veien ut, samt medføre økt slitasje på teinene og økt agnforbruk. Å redusere antall teiner pr fartøy er heller ikke et egnet tiltak for å redusere problemet med tapte teiner. Norges Fiskarlag forventer at innføring av et påbud om å merke alle teiner sammen med bedre tjeneste for isvarsling og lukking av fisket vil bidra til å redusere utfordringene med tap av bruk. Både fordi fiskerne blir dyktigere til å drive teinefiske under vanskelige forhold, men også fordi en adgangsbegrensning av fisket kan føre til færre deltakere i fisket.

Fiskebåt er negative til å redusere antall teiner fra 9000 til 6000. De viser til følgende:

Fiskebåt mener at dagens grense på maksimalt 9.000 teiner per fartøy må beholdes. Flåten har innrettet seg i henhold til denne grensen og dimensjonert både bruk og produksjonskapasitet ut fra dette, og da er det ikke uproblematisk å påby en vesentlig reduksjon. En reduksjon i antall teiner vil medføre at tiden det tar fra setting til haling reduseres betydelig dersom en reduserer maksimalt antall teiner per fartøy til 6.000. I dag kan de mest effektive fartøyene røkte 9.000 teiner på under 5 døgn. Dersom en reduserer antall teiner som foreslått, vil teinene stå i 3 dager. Dette vil redusere seleksjonen i teinene fordi småkrabben trenger tid for å finne veien ut. I tillegg medfører dette økt slitasje på teinene og økt agnforbruk.

Å redusere antall teiner pr fartøy er heller ikke et egnet tiltak for å redusere problemet med tapte teiner. Fiskebåt forventer at innføring av et påbud om å merke alle teiner sammen med bedre isvarslingstjeneste og lukking av fisket vil bidra til å redusere utfordringene med tap av bruk. Både fordi fiskerne blir dyktigere til å drive teinefiske under vanskelige forhold, men også fordi en lukking av fisket kan føre til færre deltakere i fisket.

Pelagisk Forening går imot forslaget. De viser til følgende:

Det forutsettes at forslaget om krav til merking av teiner og krav til rømmingshull blir innført.

Det må forventes at deltakelsen blir begrenset ved en lukking av fiskeriet. Dette vil naturligvis begrense antallet teiner og det må kunne forventes at redskapskonfliktene innad i flåtegruppen blir mindre. Det må også forventes at dette vil bedre konfliktene mot reketrållåten ved at snøkrabbefangsten blir spredd over lengre tidsrom og med færre fartøy. Det er også per i dag gode verktøy for å melde inn og ut redskap via BarentsWatch, og også melde tapt redskap. Utfordringer med at sistnevnte ikke gjøres av enkeltaktører mener vi ikke skal gå på bekostning av samtlige deltakere. Manglende inn- og utmelding av redskap bør kunne løses på en annen måte enn å redusere antall teiner.

Vi mener at det er bedre å evaluere dette etter lukking for å se om konfliktnivået reduseres. Dette er et regulerings spørsmål og må kunne tas opp igjen på reguleringsmøtene, eller på annen måte i forkant av reguleringsåret.

Det er også slik at ikke samtlige fartøy benytter seg av muligheten til å benytte 9000 teiner.

Det må også tas i betraktning at sesongen de siste årene har blitt kortere og kortere ettersom kvoten har blitt fisket opp raskt. Dette må kunne forventes å endres ved en lukking.

Det må også forventes at deler av utfordringene med redskapskonflikter mot reketrållåten bør kunne løses ved at alle teinene må være oppe i fredningsperioden.

Den foreslåtte innføringen av merking av teiner mener vi også vil ha en effekt på problemet.

Norske Sjømatbedrifters Landsforening støtter forslaget om en reduksjon av antall teiner til 6000. I den sammenheng viser de til følgende:

Sjømatbedriftene er under den oppfatning at brukskollisjoner på felt - særlig mellom ulike snøkrabbeaktører er sannsynlig, grunnet fiskemønster, snøkrabbens bevegelse og vær samt is.

Brukskollisjoner i sammensetning med lange lenker med mange teiner kan potensielt medføre mye mistet redskap som blir stående å spøkelsesfiske. Dette er svært uheldig sett fra dyrevelferd- og bærekraftperspektiv. Sjømatbedriftene viser for øvrig til vårt høringssvar på høring om krav til merking av teiner og rømmingshull i fisket etter snøkrabbe. I selve høringen fremkommer det at det i forbindelse med opprenskningstokt er hentet opp store mengder teiner og tau. Snøkrabbefiskeriene er spesielt krevende grunnet is- og værforhold, samtidig settes gjeme teinelenker tett for å oppnå mest mulig effektivt fiskeri. Ved å redusere maksimalt tillatte teiner, vil det være færre teiner som potensielt kan mistes. Samtidig vil det for rederiene være et større incentiv for å sokne etter redskap, ettersom man har færre tilgjengelige teiner å fangste med. Fangsteffektiviteten per teine har også økt og det er å forvente at man med bedre kjennskap til fiskeriene også vil kunne være mer effektive i fiskeriene, hvilket igjen bør redusere behovet for antall teiner.

Sjømat Norge støtter forslaget om en reduksjon i antall teiner pr fartøy til 6 000 teiner. De mener dette vil gi en bedre sortering av krabbene, og bedre ivaretagelse av kvalitet gjennom mindre volum i fangstene.

Norsk Sjømannsforbund går imot forslaget om å redusere antall teiner fra 9000 til 6000. De viser til følgende:

NSF kan ikke se at det er noe saklig grunnlag for et forslag om reduksjon i antall teiner pr fartøy fra 9000 til 6000. Hvis hensikten her er å få ned antallet teiner i sjøen til enhver tid med tanke på plasshensyn på feltet, legger vi til grunn at dette blir ivaretatt ved den planlagte adgangsbegrensningen i fisket som igjen vil medføre færre fartøy og færre teiner.

Antall teiner i dag varierer noe for det enkelte fartøy. Noen har det maksimale antallet teiner i sjøen, mens andre noe færre teiner. Dette har igjen sammenheng med hvordan fartøyene er utrustet/bemannet og driftsopplegg.

Våre medlemmer gir tilbakemelding om at for de mest effektive fartøyene så er dagens begrensning allerede til hinder for å utøve et optimalt fiskeri i forhold til effektiv og økonomisk utøvelse av fisket. Dette med bakgrunn i at noen fartøyer er betydelig mer effektive enn andre både når det gjelder fangst og produksjon, og følgelig trenger et høyt antall teiner i sjøen for å utnytte fangst og produksjonskapasitet så optimalt som mulig.

NSF støtter at det arbeides videre mellom næring, forskning og forvaltning med hensyn til seleksjonsløsning i teinene. Herunder teineutforming og maskevidde i teinene.

Våre medlemmer opplyser at en del av de teinene som brukes i dag har en selekterende effekt med bakgrunn i maskevidde. Det legges til grunn at det arbeides videre med fornuftige seleksjonsløsninger, men at innføring av krav til rømmingshull ikke innføres før dette arbeidet er ferdigstilt.

NSF forutsetter og støtter også de foreslåtte tiltakene om merking av hver enkelt teine og innføring av rømmingshull.

Asbjørn Selsbane AS stiller seg positiv til forslaget om å redusere antall teiner til 6000.

Lhn Fiskeri AS mener det bør settes en begrensning på antall teiner hvert fartøy kan bruke, og viser til at det er formålstjenlig med et tak på 6000 teiner. Det vises videre til at dette sammen med krav om merking kan bidra til å unngå gjenstående bruk etter endt sesong.

Polar Pioneer AS, Arctic Pioneer AS og Kvitsjøen AS er negative til en reduksjon av antall teiner til 6000 og mener en eventuell reduksjon i alle fall bør avvantes inntil fangst av snøkrabbe er lukket og det er gjort nye erfaringer med areal- og redskapskonflikter. For øvrig viser de til følgende:

Forutsatt at fiskeriet lukkes etter alternativ 1b vil antall deltakere reduseres og fangstdøgnene til fartøyene fordeles over en lengre periode. Det vil i så fall bidra til å redusere konfliktnivået det vises til og siden kappfiske blir avviklet kan aktørene selv vurdere antall teiner som er hensiktsmessig. I tillegg er det forventet at fangstarealet vil utvides over tid. Videre vil en reduksjon til 6000 teiner kunne medføre at effektiviteten synker og at driftskostnadene øker. Antall nødvendige fangstdøgn for å ta fartøykvoten vil sannsynligvis øke og fra et miljøperspektiv er det uheldig.

Videre mener Rederiene at plikten til å melde fra om tap av fangstredskap, røkting av redskap, etterlatte redskaper, merking, seleksjonsløsninger og rømmingshull, er adskilte problemstillinger som må adresseres i en egen høring. Fiskeridirektoratet opplyser i høringsnotatet at det er planlagt å sende på høring ulike tekniske reguleringer, at disse i mindre grad påvirkes av hvorvidt det benyttes 6000 eller 9000 teiner. Det vises her til høring i sak 23/8133, med høringsfrist 18. august 2023, som gjaldt krav om merking av teiner og krav om rømmingshull i fangst av snøkrabbe.

Advokatfirmaet Østgård DA har avgitt høringsuttalelse på vegne av Øynes Kystfiske AS. De støtter direktoratets forslag om å redusere antall teiner til 6000, særlig av hensyn til brukskollisjoner.

Br. Birkeland AS er negative til en reduksjon av antall teiner fra 9000 til 6000. De viser til følgende:

Forutsatt at fiskeriet lukkes etter alternativ 1b vil antall deltakere reduseres og fangstdøgnene til fartøyene fordeles over en lengre periode. Det vil i så fall bidra til å redusere konfliktnivået det vises til, og siden kappfiske blir avviklet kan aktørene selv vurdere antall teiner som er hensiktsmessig. I tillegg er det forventet at fangstarealet vil utvides over tid. Videre vil en reduksjon til 6000 teiner kunne medføre at effektiviteten synker og at driftskostnadene øker. Antall nødvendige fangstdøgn for å ta fartøykvoten vil sannsynligvis øke og fra et miljøperspektiv er det uheldig.

Videre mener Rederiene at henvisningen til plikten til å melde fra om tap av fangstredskap, røkting av redskap, etterlatte redskaper, merking, seleksjonsløsninger og rømmingshull, er adskilte problemstillinger som må adresseres i en egen høring. Fiskeridirektoratet opplyser i høringsnotatet at det er planlagt å sende på høring ulike tekniske reguleringer, at disse i mindre grad påvirkes av hvorvidt det benyttes 6000 eller 9000 teiner. Vi mener det ikke er grunnlag for å redusere antall tillatte teiner. En eventuell reduksjon bør i alle fall avvantes inntil fangst av snøkrabbe er lukket, og det er gjort nye erfaringer med areal- og redskapskonflikter.

Øst-Finnmarkrådet og Vest-Finnmarkrådet tar ikke stilling til noe fast antall, men mener det må legges til både økonomiske og biologiske forhold.

Seagourmet Norway AS er enige i at de 6000 teinene er tilstrekkelig for å sørge for et effektivt fiske og viser til at de samtidig har kontroll på linjene. Et større antall teiner vil kunne føre til tap av redskap og spøkelsesfiske.

Berg Fisk AS er positive til en reduksjon av antall teiner. Man reduserer da konfliktnivået med tanke på arealkonflikter. Og det vil være enklere for hvert enkelt fartøy og ha kontroll på sine teiner, noe som forhåpentligvis kan være med på å redusere tap av teiner/forsøpling.

Maniitsoq AS mener det ikke er grunnlag for å redusere antall tillatte teiner. En eventuell reduksjon bør i allefall avvendes til fangst av snøkrabbe er lukket, og det er gjort nye erfaringer med areal- og redskapskonflikter. Det vises for øvrig til følgende:

Forutsatt at fiskeriet lukkes etter alternativ 1b vil antall deltakere reduseres og fangstdøgnene til fartøyene fordeles over en lengre periode. Det vil i så fall bidra til å redusere konfliktnivået det vises til, og siden kappfiske blir avvirket kan aktørene selv vurdere antall teiner som er hensiktsmessig. I tillegg er det forventet at fangstarealet vil utvides over tid. Videre vil en reduksjon til 6000 teiner kunne medføre at effektiviteten synker og at driftskostnadene øker. Antall nødvendige fangstdøgn for å ta fartøykvoten vil sannsynligvis øke og fra et miljøperspektiv er det uheldig.

Videre mener Rederiet at henvisningen til plikten til å melde fra om tap av fangstredskap, røkting av redskap, etterlatte redskaper, merking, seleksjonsløsninger og rømningshull, er adskilte problemstillinger som må adresseres i en egen høring. Fiskeridirektoratet opplyser i høringsnotatet at det er planlagt å sende på høring ulike tekniske reguleringer, at disse i mindre grad påvirkes av hvorvidt det benyttes 6000 eller 9000 teiner.

Troms og Finnmark Fylkeskommune støtter Fiskeridirektoratets forslag om å redusere maksimalt antall tillatte teiner i fisket etter snøkrabbe fra 9000 stykker til 6000 stykker. I tillegg kan det vurderes en skalering etter fartøystørrelse, slik at antall teiner justeres etter fartøyets kapasitet til frakting av teinene.

4.2. Fiskeridirektoratets forslag etter høring

Fiskeridirektoratet viste i høringsnotatet på s. 13 til at «*Totalt sett er redskapskonflikter internt i snøkrabbeflåten under isforhold, den mest utfordrende konflikten som oppstår ved selve utøvelsen av snøkrabbefangsten. Konflikt med andre redskapsgrupper som rekefiskere fremstår først og fremst som en utfordring for rekefiskerflåten når denne inntar fangstområdene etter avsluttet sesong for snøkrabbefangsten.*» Det ble videre vist til faren for spøkelsesfiske med gjenstående teiner. Videre på s. 15 ble det uttalt at «*Med basis i erfaringer så langt er det rimelig å anta at flere aktører med et høyere samlet antall teiner vil medføre økt tetthet på relevante fiskefelt. Videre vil det være naturlig å forvente at problemet med arealkonflikter innad i snøkrabbeflåten øker, i hvert fall i en overgangsperiode eller til relevant eventuelt fangstareal utvides.*

Med hensyn til erfaringer fra rekefiskere og deres «sammenstøt» med tapte og gjenstående teiner etter avsluttet sesong for snøkrabbefangsten i 2022, fremstår dette som en utilfredsstillende situasjon, som uten tiltak vil kunne gjenta seg i kommende år.»

På disse grunnlag foreslo direktoratet som et tiltak å redusere antall teiner fra 9000 til 6000.

Flere av høringsinstansene, blant annet Norges Fiskarlag, Fiskebåt og Pelagisk Forening, har vist til at flåten har innrettet seg etter gjeldende grense på 9000 teiner og har tilrettelagt driften uti fra dette. Flere viser også til at med nye regler om påbud om merking av teiner og med færre deltakende fartøy ved en lukking av fangsten, vil både utfordringene med redskapskonflikter på feltet og tap av teiner reduseres.

Fiskeridirektoratet er enig i at både en lukking av deltakelsen og nye regler med påbud om merking av teiner vil kunne redusere redskapskonflikter og utfordringer med tap av teiner og etterfølgende «spøkelsesfiske».

Fiskeridirektoratet tar merknadene til etterretning og foreslår at adgangen til å delta i fangst av snøkrabbe med 9000 teiner opprettholdes.

5. FORSLAG OM UTVIDELSE AV FREDNINGSPERIODEN

Fiskeridirektoratet ba høringsinstansene om tilbakemelding på forslag om utvidelse av fredningsperioden slik at denne vil gjelde fra 1. juli til 31. desember. Forslaget innebærer en utvidelse av fredningstiden med årets 2 siste måneder. Som begrunnelse for forslaget ble det vist til HI, som i sine vitenskapelige råd for 2023 har drøftet hvilke effekter en eventuell utvidelse av fredningsperioden vil føre med seg. Av rådet fremgår at det fra tidligere reguleringsår har vist seg å til tider være høy innblanding av bløtkrabbe i perioden juli til oktober, men at også tilbakemeldinger fra fiskeriet de seneste år tilsier at innslag av bløtkrabber også i perioden oktober til desember kan være betydelig. Bløtkrabber er ikke kommersielt interessante på grunn av lavere kjøttfylde og vil bli sortert ut dersom de tas i fiskeriet. Håndtering av krabber som nylig har skiftet skall kan også medføre skader.

HI uttalte at kunnskap om snøkrabbens biologi og optimal fangstperiode, erfaring fra snøkrabbefangsten i Beringhavet og Canada samt tilbakemeldinger fra fangsten i Barentshavet tilsier at det vil være gunstig å utvide fredningstiden fra og med juli og ut året.

5.1. Høringssvar

Samtlige høringsinstanser er negative til foreslått utvidelse av fredningsperioden. Det vises blant annet til at forslaget er for dårlig begrunnet. Troms og Finnmark Fylkeskommune og Norske Sjømatbedrifters Landsforening foreslår en kortere fredningsperiode fra 1. juli til 30. november. Høringsinstansene uttaler følgende:

Norges Fiskarlag støtter ikke forslaget om å utvide fredningsperioden og viser til følgende:

Norges Fiskarlag går imot å utvide fredningsperioden med månedene november og desember, og mener forslaget er dårlig begrunnet. Erfaringsmessig kan fiskeri pågå i slutten av året uten at uttaket av bløtkrabbe, eller krabbe med lav kjøttfylde er et problem. Det vises også til at fartøyene uansett har plikt til å avslutte fisket og skifte felt dersom innblandingen av bløtkrabbe overstiger 20% i de enkelte fangster, jf. reguleringsforskriften § 4 andre ledd. De siste to årene har fisket blitt stoppet etter kun få måneder med fangst. Ved en fremtidig kvoteøkning og lukking av fisket, vil en kunne utvide sesongen vesentlig og skape helårige arbeidsplasser på sjøen, utvikle spesialtilpassede fartøy og øke verdi per kilo snøkrabbe. En slik utvikling vil imidlertid være umulig dersom fisket kun skal være åpent første halvår.

Fiskebåt går imot å utvide fredningsperioden med månedene november og desember, og mener forslaget er dårlig begrunnet. De viser til følgende:

«Erfaringsmessig kan fiskeri pågå på slutten av året uten at uttaket av bløtkrabbe, eller krabbe med lav kjøttfylde er et problem. Fiskebåt viser også til at fartøyene uansett har plikt til å avslutte fisket og skifte felt dersom innblandingen av bløtkrabbe overstiger 20% i de enkelte fangster, jf. reguleringsforskriften § 4 andre ledd.

De siste to årene har fisket blitt stoppet etter kun få måneder med fangst. Ved en fremtidig kvoteøkning og lukking av fisket, vil en kunne utvide sesongen vesentlig og skape helårige arbeidsplasser på sjøen, utvikle spesialtilpassede fartøy og øke verdi per kilo snøkrabbe. En slik utvikling vil imidlertid være umulig dersom fisket kun skal være åpent første halvår.

Pelagisk Forening er imot forslaget om utvidelse av fredningsperioden. De viser til følgende:

Våre medlemmer er enig i at det i nåværende fredningsperiode er bløtkrabbe. I november og desember er ikke mengden bløtkrabbe så stor at det kan betraktes som et problem. Vi mener at problemet med bløtkrabbe er såpass lite at det ikke kan forsvares å innføre en lengre fredningsperiode. Det er også varierende hvor mye bløtkrabbe det finnes avhengig av hvilket felt man er på. Det er ikke ønskelig fra næringens side og fangste bløtkrabbe, eller bruke tid på sortering, og det må derfor kunne forventes at fartøy som får mye bløtkrabbe endrer felt.

En god alternativ løsning til en forlengt fredningsperiode kan være områdefredning om det er for mye bløtkrabbe.

Dersom man utvider fredningsperioden som foreslått vil snøkrabbesesongen kun være første halvår. Dette vil kunne bidra i redskapskonfliktene, men vi forutsetter at dette også vil ha betydning for marked og pris på snøkrabben. Lengre lukninger er utfordrende for markedet. For fartøy som i tillegg til snøkrabbe har annet driftsgrunnlag, vil det i tillegg være større utfordringer knyttet til planlegging av året. Det forutsettes at landsiden har innspill på virkninger av utvidet fredningsperiode fra et pris- og markedssynspunkt.

Dersom reguleringsåret blir som i dag, uten en lengre fredningsperiode, vil man kunne spare mye drivstoff og gangtid ved at man får en kontinuerlig drift fra et reguleringsår til det neste. Da slipper man blant annet å ta opp bruk. Man får også strekt deltakelsen over en større periode som kan bidra for å minske redskapskonfliktene som er nevnt over.

Vi minner igjen om at dette er å anse som en regulering av utøvelsen av fisket og at dette kan evalueres på et seinere tidspunkt når fisket er blitt lukket.

Norske Sjømatbedrifters landsforening er negative til en utvidelse av fredningstiden som foreslått og foreslår heller en utvidelse med en måned til 30. november. De viser til følgende:

Markedet for snøkrabbe har til tider vært krevende og vil kunne fortsette å være det. En viktig forutsetning for å håndtere et krevende marked, er varer av høy kvalitet. Samtidig er snøkrabbefisket allerede i dag innrettet på en slik måte at det er et olympisk fiskeri med til tider store fangster. Olympiske fiskerier kan også medføre lavere kvalitet på produktene. Det er derfor viktig å avveie disse to hensynene mot hverandre, når man vurderer å utvide fredningsperioden. Dagens fredning er til 31. oktober. Det er foreslått å utvide fredningen frem til 31. desember. Sjømatbedriftene mener det kan være hensiktsmessig å vurdere en mellomløsning mellom det foreslåtte og gjeldende regelverk. En måned kan være tilstrekkelig for at det er vesentlig mindre bløtkrabbe samt mer kjøttfylde i krabben. Samtidig vil muligheten for rederiene å starte før jul og nyttår gi økt fleksibilitet. Isproblematikk oppstår gjerne april/mai og det vil da naturlig blir mindre trykk på bestanden i denne perioden samtidig som flere rederier vil kunne få et opphold. Dersom man utvider fredningsperioden til og med 31. desember, vil det bli svært kort effektiv fisketid igjen, dette er en ulempe for landindustrien som har behov for jevnere tilgang, men også for rederiene og deres fleksibilitet og mulighet for gjennomføring av fiskeriet.

Sjømat Norge støtter ikke forslaget om at fredningsperioden utvides til også å gjelde perioden fra oktober til desember. Dette vil medføre at fangstsesongen begrenses til 6 måneder. De viser videre til «at for å sikre forsvarlig og lønnsom drift i landindustrien vil man være avhengig av at det også landes snøkrabbe på høsten. Vi er innforstått med at det kan være større innslag av bløtkrabber på høsten, men dette kan ivaretas med god sortering om bord i fartøyene.»

Norsk Sjømannsforbund støtter ikke forslaget om utvidelse av fredningsperioden og viser til følgende:

Det er innført en fredningsperiode for å unngå å fange krabber i parringstiden og krabber som nylig har skiftet skall (bløtkrabbe). I et regulert fiske med begrensede kvoter for det enkelte fartøy, så er det ikke av interesse å drive et fiske i perioder med skallskifte eller på felt hvor skallskifte nylig har skjedd. Det legges også til grunn at bestanden vil ha rikelig mulighet til å reproducere seg selv om at det parallelt blir drevet fiske på den, noe som underbygges av at bestanden er øker både i størrelse og utbredelse. Følgelig kan vi ikke se at det er noen ressursmessige hensyn som tilsier utvidelse av fredningsperioden.

Det vi ser som kan være en aktuell problemstilling i forhold til fredningsperiode, er å tilpasse denne noe av reguleringsmessige hensyn. Det tenkes her en noe tidligere oppstart av fredningsperioden hvor hensikten da er å unngå en del av de redskapskonfliktene som har vært de senere årene mellom flåtegruppene. En annen tilnærming for å redusere problemstillingen rundt redskapskonflikter kan være å regulere kvoteåret. I denne sammenheng tenkes det at kvoteåret starter på høsten og strekker seg inn i påfølgende år. Ved en slik tilnærming er det avhengig av kvoter, fangsteffektivitet m.m. sannsynlig at de mest effektive fartøyene vil være ferdig med sitt fiske før hovedsesongen for rekefiske starter på ettervinteren og man i større grad kan unngå redskapskonflikter.

En annen svært uheldig konsekvens av måten fisket blir utøvd på i dag er at fartøyene spesielt de siste årene kun har vært i drift noen få måneder på vinteren, hvor sesongen i år ble spesielt kort. Som en konsekvens av hvordan tildelingsprosessen av snøkrabbe tillatelser har vært, så er det i praksis svært mange fartøyer i denne flåtegruppen som ikke har annet driftsgrunnlag. Dette underbygges av at svært mange av disse fartøyene pr. i dag ligger i opplag utenom snøkrabbe sesongen og i svært begrenset grad er i annen aktivitet.

Asbjørn Selsbane AS uttaler at «Når det på ett senere tidspunkt blir fartøykvoter ønsker vi fleksibilitet til å fange snøkrabbe fra 1 november, forutsatt at det ikke er en betydelig andel krabber som har mykt skall i denne perioden.»

Lhn Fiskeri AS uttaler at «I tilfelle det skulle komme til fartøykvoter, vil det etter vårt syn regulere seg selv, og båtene vil fiske krabben i de mest gunstige periodene, dette vil sannsynligvis gi best utbytte pr fangstinnssats ved at fisket vil foregå i «roligere» former, men det vil gi alt for lite grunnlag pr fartøy med nåværendestørrelse på totalkvoten. Ved andre reguleringsformer anser vi at totalkvoten for året vil bli oppfisket lenge før 1.juli.»

Polar Pioneer AS, Arctic Pioneer AS og Kvitungen AS mener at fredningsperioden ikke bør utvides. De viser til følgende:

Etter Rederiets erfaring utgjør andelen bløtkrabber i november og desember en liten andel. Det er vårt syn at å unngå fangst av bløtkrabbe er like mye et spørsmål om område fangsten gjennomføres i, som periode. Etter at det er høstet erfaringer fra en lukking, bør det gjennomføres en egen høring om områder skal være gjenstand for åpning og lukking, slik som på Grønland og i Canada, før det innføres en utvidelse av fredningsperioden.

Vi mener at aktørene etter en lukking selv vil tilpasse driftsmønsteret gjennom året og unngå stor innblanding av bløtkrabbe. Bløtkrabbe gir dårligere pris på grunn av kvalitet og lavere kjøttfylde. Derfor er det ikke kommersielt interessant eller bærekraftig, og aktørene som deltar i næringen er opptatt av miljø og dyrevelferd. Dersom det viser seg at fangstfelt i november og desember medfører betydelig innblanding av bløtkrabbe, så vil aktørene innrette seg etter dette ved å endre felt eller fangste på et senere tidspunkt. Et tiltak kan være innføring av kvotefleksibilitet på fartøynivå, slik at gjenstående kvote kan fangstes påfølgende år.

Kunnskapsgrunnlaget for fangst av snøkrabbe utenfor første halvår er begrenset, da totalkvoten i senere år har landet i første halvår. At det tillates fangst i november og desember kan derfor bidra til å øke kunnskapsgrunnlaget om snøkrabbens bestandsutvikling, biologi, og gi økt letevirsomhet av fangstflåten. Dette kan være verdifull kunnskap for både næring, forvaltning og forskning.

Vi mener forvaltningen ikke skal utvide fredningsperioden. Dersom myndighetene konkluderer med en innstramning, mener Rederiet dette bør gjøres gjennom en adgang til stenging av felt, en regulering som er vel kjent fra andre fiskerier. En slik løsning ivaretar i større grad fangstflåtens behov for fleksibilitet.

Advokatfirmaet Østgård DA på vegne av Øynes Kystfiske AS er negative til utvidelse av fredningsperioden og har uttalt følgende:

I dag pågår fangsten langt nord og opp mot iskanten. Isen skaper to utfordringer. Dels ved at den kan skade bruk og i verste fall medføre tap av teiner, og dels for de mindre fartøyer som deltar i fangsten. Isen er et problem i hele perioden januar til juni. For de mindre fartøyer vil det derfor være en fordel at man også kan fangste i perioden november- desember, hvor isen er mindre problem. Det vil gi mindre risiko for fartøy og mannskap. Det vil også minske risikoen for

brukstap.

For kombinasjonsfartøyer som fangster på torsk mm, er perioden jan-mars/april den viktigste sesongen for dette fisket. Det vil derfor også for denne flåten være en fordel med fangst i november /desember, slik at fangstkapasiteten kan utnyttes best mulig. Svært mange av disse kombinasjonsfartøyene og de mindre, rendyrkede snøkrabbefartøyene vil levere levende fangst til mottaksanlegg på land. Det vil for landindustrien være en utvilsom fordel at fangsten spres over året best mulig. Ved å opprettholde fangst i november-desember, vil det derfor være en fordel for landindustrien. Ved å opprettholde fangst i november/desember vil man også få en sammenhengende fangstsesong fra november til juli det kommende år, som gir ytterligere forutsigbarhet for mottaksanleggene o g arbeidskraft på mottaksanleggene.

Direktoratet har fremholdt at det er problemer med innblanding av bløtkrabbe på høsten og tidlig vinter. Dette antas å være et forbigående problem. Fordi krabben er en ny innvandret art i området, består bestanden i dag av en uforholdsmessig stor andel yngre krabber. Etter hvert som man fiir etablert en eldre /fullvoksen snøkrabbestand, vil bløtkrabbeproblematikken bli betydelig redusert. Dette er også signalene vi har fanget opp fra fangsten på russisk sokkel. Så vidt vi kjenner til er det heller ikke pr i dag noe stort problem at bløtkrabbe som settes ut, tar skade av håndteringen i noe omfang.

Br. Birkeland AS mener at fredningsperioden ikke skal utvides. De viser til følgende:

Vi mener at aktørene etter en lukking selv vil tilpasse driftsmønsteret gjennom året og unngå stor innblanding av bløtkrabbe. Bløtkrabbe gir dårligere pris på grunn av kvalitet og lavere kjøttfylde. Derfor er det ikke kommersielt interessant eller bærekraftig, og aktørene som deltar i næringen er opptatt av miljø og dyrevelferd. Dersom det viser seg at fangstfelt i november og desember medfører betydelig innblanding av bløtkrabbe, så vil aktørene innrette seg etter dette ved å endre felt eller fangste på et senere tidspunkt. Et tiltak kan være innføring av kvotefleksibilitet på fartøynivå, slik at gjenstående kvote kan fangstes påfølgende år.

Kunnskapsgrunnlaget for fangst av snøkrabbe utenfor første halvår er begrenset, da totalkvoten i senere år har landet i første halvår. At det tillates fangst i november og desember kan derfor bidra til å øke kunnskapsgrunnlaget om snøkrabbens bestandsutvikling, biologi, og gi økt letevirsomhet av fangstflåten. Dette kan være verdifull kunnskap for både næring, forvaltning og forskning.

Dersom myndighetene konkluderer med en innstramning, mener Rederiene dette bør gjøres gjennom en adgang til stenging av felt, en regulering som er vel kjent fra andre fiskerier. En slik løsning ivaretar i større grad fangstflåtens behov for fleksibilitet.

Det påpekes i denne sammenheng at bruk av bunntål også må begrenses i fredningsperioden. Å tillate bunntål kan medføre skade på krabbestanden som er særlig sårbar i forbindelse med skallskiftet. Rederiene er av den oppfatning at det er til liten nytte å stenge for bruk av teiner, når bunntål benytter samme områdene umiddelbart etter at fiskefeltet er stengt for snøkrabbeflåten. Dette harmoniserer lite med intensjonen med stengingen, som er å beskytte snøkrabben i skallskifte.

Øst-Finnmarkrådet og vest-Finnmarkrådet ønsker ikke en utvidelse av fredningstiden, men mener at det er viktig at man kan få fiske snøkrabbe også på høsten. Det er den tiden av året det er best tilgjengelighet for flåten som hører til i vår region. Alternativt kan det legges opp til at flåten som driver ombordproduksjon ikke får tilgang til å drive fiske på denne tiden av året. Det vil gi bedre tilgang på feltet for den mindre flåten, og kan også skape en nisje i markedet som da vil kunne gi høyere pris både for fartøyet og landindustrien.

Seagourmet Norway AS støtter ikke forslaget om å utvide fredningsperioden. De viser til at kjøttfylling av snøkrabbe og generell kvalitet på bestander og fangstrater i november og desember skal gi mulighet for vellykket fiske i tilfelle kvoten blir igjen. Prisene for levende snøkrabbe i desember er og si sesongmessig høyest frem mot jul og nyttår i mange markeder, så levering av levende snøkrabbe i desember skal sørge for bedre lønnsomhet i fisket totalt sett.

Berg Fisk AS støtter ikke forslaget om å utvide fredningsperioden. De viser til at «Hvis det på et senere tidspunkt skulle bli egne fartøyskvoter, mener rederiet at det ville vært hensiktsmessig å kunne fangste krabbe i en andre periode fra 1. november. Forutsatt at det

ikke er myke skallpå krabben. Da er det mindre is enn det tradisjonelt sett har vært i mars-april, og gjerne bedre værforholdenn man kan risikere og møte på i januar-februar.»

Maniitsoq AS støtter ikke forslaget om å utvide fredningsperioden. De viser til følgende:

Vi mener at aktørene etter en lukking selv vil tilpasse driftsmønsteret gjennom året og unngå stor innblanding av bløtkrabbe. Bløtkrabbe gir dårligere pris på grunn av kvalitet og lavere kjøttfylde. Derfor er det ikke kommersielt interessant eller bærekraftig, og aktørene som deltar i næringen er opptatt av miljø og dyrevelferd. Dersom det viser seg at fangstfelt i november og desember medfører betydelig innblanding av bløtkrabbe, så vil aktørene innrette seg etter dette ved å endre felt eller fangste på et senere tidspunkt. Et tiltak kan være innføring av kvotefleksibilitet på fartøynivå, slik at gjenstående kvote kan fangstes påfølgende år. Kunnskapsgrunnlaget for fangst av snøkrabbe utenfor første halvår er begrenset, da totalkvoten i senere år har landet i første halvår. At det tillates fangst i november og desember kan derfor bidra til å øke kunnskapsgrunnlaget om snøkrabbens bestandsutvikling, biologi, og gi økt letevirkosomhet av fangstflåten. Dette kan være verdifull kunnskap for både næring, forvaltning og forskning. Dersom myndighetene konkluderer med en innstramning, mener Rederiene dette bør gjøres gjennom en adgang til stenging av felt, en regulering som er vel kjent fra andre fiskerier. En slik løsning ivaretar i større grad fangstflåtens behov for fleksibilitet. Det påpekes i denne sammenheng at bruk av bunnrål også må begrenses i fredningsperioden. Å tillate bunnrål kan medføre skade på krabbebestanden som er særlig sårbar i forbindelse med skallskiftet. Rederiene er av den oppfatning at det er til liten nytte å stenge for bruk av teiner, når bunnrål benytter samme områdene. Typisk er at deler av trålerflåten komme inn samme område som snøkrabbe flåten har forlatt da fiskeriet er stengt grunnet skallskifte.

Ønsker å presisere at det foregår trålfiske i område samtidig som snøkrabbefartøy fangster og har stående teiner. Dette medfører at trålere tråler over teinelenker som gjør at snøkrabbefartøy mister teiner. Vi mener forvaltningen ikke skal utvide fredningsperioden.

Troms og Finnmark Fylkeskommune støtter delvis forslaget om utvidelse av fredningsperioden. Fylkeskommunen foreslår å utvide perioden fra 1. juli til 31. oktober, til 1. juli til 30. november.

5.2. Fiskeridirektoratets forslag etter høring

Det følger av § 4 i forskrift av 19. desember 2014 om forbud mot fangst av snøkrabbe at någjeldende fredningstid for fangst av snøkrabbe gjelder i perioden 1. juli til 31. oktober.

Samtlige høringsinstanser er negative til å utvide fredningsperioden med 2 måneder til 31. desember. Som nevnt ovenfor mener flere at forslaget er for dårlig begrunnet.

Fiskeridirektoratet mener det er viktig å følge utviklingen for innblanding av bløtkrabbe, men mener at vi pr. idag har for lite grunnlag til å vurdere utvidelse av fredningsperioden til 1. juli – 31. desember. Vi vil videre vise til at det fremgår av § 4 annet ledd i forskrift av 19. desember 2014 om forbud mot fangst av snøkrabbe at det ikke er tillatt med en større innblanding enn 20 % bløtkrabbe. Videre at ved mer enn 20 % innblanding skal fangsten av snøkrabbe stoppes og fartøyet skal skifte fangstfelt. Som Pelagisk Forening skriver er det ved større innblanding også et alternativ å vurdere fredning av felt for fangst.

Ifølge våre opplysninger skal Havforskningsinstituttet avggi råd for 2024 innen 1. desember 2023 og det er naturlig å avvente avgjørelse om fredningstid inntil det rådet er avgitt. Denne avgjørelsen kan tas uavhengig av avgjørelsen om lukking av deltakelsen.

Fiskeridirektoratet foreslår at någjeldende fredningstid fra 1. juli til 31. oktober opprettholdes.

6. FORSLAG KNYTTET TIL LANDINDUSTRIEN

Fiskeridirektoratet ba høringsinstansene om tilbakemelding på om man i regelverket bør legge mer til rette for samarbeid mellom land- og sjøindustrien for levering av levendefanget snøkrabbe. Vi ba videre om tilbakemelding på om det bør åpnes for at en prosentandel av totalkvoten bør forbeholdes landindustrien, og at det utlyses noen særlige tillatelser for dette.

De fleste høringsinstansene går imot forslaget.

6.1. Hørings svar

Norges Fiskerlag støtter ikke at det avsettes en egen kvote til industrien, og mener at kvoten i sin helhet må fordeles til aktive fiskere på lik linje med det som gjøres i andre fiskeri. En eventuell utvikling i retning av landinger av levende snøkrabbe må komme som følge av et naturlig samarbeid som følge av etterspørsel og fartøyutvikling.

Fiskebåt støtter ikke forslaget om at det avsettes en egen kvote til industrien, og mener at kvoten i sin helhet må fordeles til aktive fiskere på lik linje med det som gjøres i andre fiskeri. En eventuell utvikling i retning av landinger av levende snøkrabbe må komme som følge av etterspørsel og fartøyutvikling, ikke politisk styring av råstoff.

Pelagisk Forening støtter ikke forslaget og har følgende innspill om landindustrien når det gjelder levendelagring og industrikvoter:

Det er åpenbart at levendelagring, om man får det til, kan bidra til høyere priser ute i markedet. Medlemmene våre som har forsøkt seg på levendelagring har gitt oss tilbakemelding på at det blant annet på grunn av lang avstand fra felt til land per i dag ikke er økonomi i å levere snøkrabbe levende.

Det er mange eksempler i fiskerinæringen på kvotebonuser for å stimulere til diverse gode ordninger som det i ettertid viser å være vanskelig å avvikle.

Pelagisk Forening mener at det ikke bør legges mer til rette for samarbeid sjø-land for å sikre leveranser av levendelagring. Man må ha bedre kunnskap om hvordan snøkrabben skal behandles over lengre tid. Dersom man får det til forutsettes det at prisene vil styre om man leverer levende eller ikke.

Det blir også spurt om det bør åpnes for at en prosentandel av totalkvoten bør forbeholdes landindustrien, og at det utlyses noen særlige tillatelser for dette. Pelagisk Forening støtter ikke dette.

Fiskeridirektoratet bør ha god kunnskap om resultatet av slike særtillatelser og hva de har medført av både merarbeid, og forvitring av de opprinnelige vilkårene. I tillegg mener vi at slike særtillatelser vil bryte med deltakerlovens vilkår om at norske fiskefartøy skal være eid av norske fiskere.

Norske Sjømatbedrifters Landsforening mener at man i regelverket bør legge til rette for samarbeid mellom land- og sjøindustrien for levering av levendefanget snøkrabbe. De mener det bør åpnes for at en prosentandel av totalkvoten bør forbeholdes landindustrien, og at det utlyses noen særlige tillatelser for dette. Det vises til følgende:

Landindustrien har stort behov for råstoff og bidrar i stor grad til sysselsetting, befolkning og aktivitet i distriktene. Det vil i enkelte tilfeller være behov for å bruke virkemiddel for å motivere rederiene til å levere råstoff til landanlegg. Dersom en prosentandel av totalkvoten med særlige tillatelser er forbeholdt landindustrien, vil dette kunne bidra til mer aktivitet på land og gir også mulighet for produktutvikling utover den tradisjonelle clusterproduksjonen som i dag foregår.

Sjømatbedriftene mener videre at det absolutt bør tilrettelegges for økt samarbeid mellom land- og sjøindustrien for levering av levendefanget snøkrabbe. Det er i utgangspunktet mange måter et slikt samarbeid kan utformes. Sjømatbedriftene mener at mulige løsninger på et slikt samarbeid for eksempel kan være en kvotebonus for levering av levende fangst. Eller en plikt til å levere inntil 50 % av fangsten levende for å kvalifisere til kvote.

Sjømat Norge støtter forslaget om å avsette en egen kvote til landindustrien og viser til følgende:

Det må være en forutsetning at myndighetene i utformingen av forvaltningen av snøkrabbe vektlegger målsetningen som er nedfelt i havressursloven; "Formålet med lova er å sikre ei berekraftig og samfunnsøkonomisk lønsam forvaltning av dei viltlevande marine ressursane og det tilhøyrande genetiske materialet og å medverke til å sikre sysselsetjing og busetjing i kystsamfunna."

Sjømat Norge mener derfor det er positivt og fornuftig at Fiskeridirektoratet i høringsnotatet stiller spørsmål ved hvordan reguleringene bør utformes for å sikre det formålet som havressursloven setter. Dette forutsetter at fangsten tilbys til landindustrien på land, med de muligheter det gir for merverdi, aktivitet og sysselsetning. Fiskeridirektoratet viser til at dette kan sikres ved at det åpnes for at en prosentandel av totalkvoten bør forbeholdes landindustrien, og at det utlyses særlige tillatelser for dette.

Dersom snøkrabbe, som et nytt råstoff skal gi muligheter for ny næringsutvikling mener Sjømat Norge at det må settes krav om at deler av kvoten må føres i land, og tilbys til landindustrien. Med Deltakerlovens klare begrensninger for hvem som har rettigheter til å utnytte landets marine ressurser, gis landindustrien få muligheter til å påvirke næringsutviklingen.

Gjennom 20 år med mottak av kongekrabbe har fiskeindustrien i Finnmark allerede godt utbygget kapasitet, produksjons- og markedskunnskap om levende krabbe. Sjømat Norge vurderer dagens mottakskapasitet for levende krabber hos industrien i Finnmark til å være mellom 500 – 600 tonn pr uke. I prinsippet vil det derfor med noe mindre olympisk preg over fiskeriet være mottaks- og produksjonskapasitet til å ta hele kvoten for snøkrabbe til land. Hovedfangsten av snøkrabbe faller i tillegg utenom hovedsesongen for kongekrabbe, som er sensommer og høst. Tilgang på råstoff er avgjørende for både investeringer og etableringer i fiskeindustrien. I år 2000 var det registrert 5 kjøpere av kongekrabbe i Råfisklagetets distrikt. I dag er dette tallet økt til 26 kjøpere.

Produksjon på land må forventes å gi et større produktspekter fra råvaren. Det vil også i større grad sikre at restråstoffet får en fornuftig bruk. I dag blir alt restråstoff fra både snøkrabber og kongekrabber tatt hånd om av landindustrien. Restråstoffet fryses ned og går inn i videre produksjon av oljer, ingredienser og fôr. Marint restråstoff er i økende grad en etterspurt og verdifull vare. Produksjon av kokte krabbeklør har en offisiell omregningsfaktor på 1,61. For inneværende år har i overkant av 7 000 tonn av kvoten gått til produksjon av klør. Dette gir et samlet kvantum av restråstoff på 2 700 tonn. Produksjon på land vil øke graden av innovasjon og utvikling, og restråstoffet vil få en bedre anvendelse.

Befolkningsutviklingen i Finnmark er negativ. Skal man snu denne trenden, er det fiskeindustri som er det mest næringsliggende til å skape arbeidsplasser. Forutsetningen for at fiskeindustrien skal overleve og utvikle seg, er at det føres råstoff i land.

- *Sjømat Norge støtter Fiskeridirektoratets forslag om at det åpnes for at en prosentandel av totalkvoten bør forbeholdes landindustrien.*

Sjømat Norge mener at dette best ivaretas ved en egen avsetning av krabber som skal føres levende til land. Denne andelen bør settes til 50 prosent av totalkvoten.

Norsk Sjømannsforbund støtter at det bør være samarbeid mellom land- og sjøindustrien i snøkrabbenæringen, på lik linje med andre deler av næringen. Men å tvinge gjennom slikt samarbeid i et regelverk anses imidlertid ikke som fornuftig eller hensiktsmessig. Av historien så vet vi at denne typen tilnærming aldri har fungert i norsk fiskerinæring over tid.

Norsk Sjømannsforbund mener videre at et samarbeid mellom sjø og land bør være opp til enkeltaktører å etablere innenfor allerede eksisterende rammer, kvoter og reguleringer, basert på bedriftsøkonomiske prinsipper. De støtter derfor ikke forslaget om at en egen del av totalkvoten bør forbeholdes landindustrien.

Asbjørn Selsbane AS: Rederiet stiller seg nøytrale til om regelverket bør legge mer til rette for samarbeid mellom land- og sjøindustrien for levering av levendefanget snøkrabbe. De viser til at de fleste fartøy som deltar også kan ta med fersk/levende krabbe inn til kysten. Når det gjelder spørsmålet om det bør åpnes for at en prosentandel av totalkvoten bør forbeholdes landindustrien og at det utlyses noen særlige tillatelser for dette vises det til at «Fangstrettigheter bør ligge under deltakerloven som sikrer fiskere og ikke industrien tilgang til rettigheter.»

Lhn Fiskeri AS mener det ikke er fornuftig med krav om at et visst kvantum skal forbeholdes industrien, all den tid det er et antall båter som kun er utrustet for å levere levende krabbe. Det vises til at det var problem å få levert levende krabbe i Finnmark sist sesong, hvilket tyder på at kapasiteten heller ikke er til stede for å avsette kvantum. Det vises også til at foredling om bord gir adskillig flere arbeidsplasser på havet kontra levering av levende krabbe. Flåten bidrar dessuten til en betydelig aktivitet på landsiden med service av bruk og utrustning. Det bør også hensyntas at snøkrabben kan være vanskelig å holde i live. De viser videre til at «Erfaringsmessig virker det fornuftig å ikke samrøre industri og fangstledd. Den første utfordringen en møter er tilgang på kapital. Det er stor åpning for industrien å kjøpe andeler i rederier og sikre seg tilgang på råstoff. De lover og regler som finnes skal være tilstrekkelig hvis noen ønsker slik løsning.»

Polar Pioneer AS, Arctic Pioneer AS og Kvitsjøen AS har blant annet følgende merknader:

Vi er enig i at avstanden mellom fangstfelt og landindustrien gjør det mindre aktuelt å levere levende snøkrabbe. Det er nærliggende at levering av levende snøkrabbe vil favorisere gamle Finnmark fylke. Industri lengre sør vil langt vanskeligere kunne basere seg på leveranser av levende snøkrabbe. For det tilfelle at utvikling tillater at en større andel av fangsten leveres levende, løses dette best ved et samarbeid mellom fiskerne og landindustrien. Hva som er kvalitetsmessig mulig, og etterspørselen i markedet, vil lede an i utviklingen. Vi mener det ikke bør innføres krav om levering av levende fangst til mottaksanlegg.

Et grunnleggende prinsipp er at den norske fiskeflåten skal være eid av aktive fiskere. Dette prinsippet har også vært uttalt politikk fra nåværende regjering. Å avsette en del av totalkvoten eller utlyse egne kvoter til landindustrien, er egnet til å uthule prinsippet.

Vi mener at tildeling av industrikvoter er et sterkt virkemiddel som reiser mange problemstillinger. Av høringsnotatet er det uklart hvordan en slik ordningen skal innrettes, og erfaringen fra "Mehamn-kvoten" har ikke vært god. En mulig innføring av en slik modell må utredes grundig, før man kan få en konstruktiv og opplyst debatt. Herunder må det undersøkes om fordelene faktisk oppnås og om de er så store at det veie opp for at aktørene i en lite lønnsom næring gis enda trangere vilkår, samtidig som et helt grunnleggende prinsipp i norske fiskerier uthules. Mindre forutberegnelighet og lønnsomt i fangstleddet bidrar heller ikke til å øke kvaliteten av råstoffstoffet landanleggene skal produsere på.

I tillegg åpner en tildeling av særskilte tillatelser til landindustrien for et avhengighetsforhold mellom fartøy- og landsiden, ved at fangst fra egen fartøykvoten kan kreves levert til mottaket som tildeler industrikvoten. Å åpne for særskilte tillatelser til landindustrien vil bidra til mindre forutsigbarhet og være en subsidiering fra flåtesiden, som fra før har utfordringer med lønnsomhet. Dette må som nevnt utredes nærmere.

Rederiene vil i anledning høringen løfte frem et forhold som ikke omfattes av høringsnotatet, men som det er viktig å legge premissene for allerede nå. Ved en landbasert satsning på mottak og foredling av snøkrabbe, så bør denne legges til Svalbard av hensyn til hvor fangsten pågår nå og vil pågå i fremtiden.

Advokatfirmaet Østgård DA på vegne av Øynes Kystfiske AS har uttalt følgende:

Det er vår oppfatning at det er viktig at denne nye arten bidrar til etablering av arbeidsplasser på land. Fram til i dag er det kun en marginal del av fangsten som har blitt levert fersk for produksjon på land. Det er derfor viktig at en betydelig del av kvotene forbeholdes fartøy som leverer fersk fangst. At det skal løses ved at landindustrien forbeholdes deler av kvoten, er vi imidlertid skeptiske til, jf under punkt 5.. Tilgangen til ferskt råstoff bør sikres på fartøysiden ved kvotefordelingen mellom fartøy som produserer om bord og fartøy som levere fersk for produksjon på land.

5. FORBEHOLD AV KVOTE FOR LANDINDUSTRIEN

Som nevnt over, er vi skeptiske til at landindustrien skal forbeholdes deler av kvoten. Vi tror ikke det vil være en god løsning. Dette kan virke konkurransevridende ved at ulike anlegge får ulik tilgang til ressursene. Den beste modell vil være at deler av kvoten forbeholdes farløy som levere fersk. Det vil da være lik konkurranse om råstoffet, mellom de landanlegg som måtte etableres. Forskjellen i gangtid fra fangstfelt til landanlegg langs kysten av Finnmark, vil være liten. I alle fall for den nordlige og østre delen. Dette gir gode muligheter til å etablere anlegg langs kysten i de ulike

lokalsamfunn. Skal man få til en sterk og levedyktig landindustri, bør 50 % av total fangst settes av til farløy som leverer fersk for produksjon på land. Det bør også sikres at en andel fartøy i lukket gruppe leverer fersk.

Br. Birkeland AS mener at en lukking i seg selv er egnet til å tjene landindustrien. Sesongen vil utvides, og kvaliteten på råvaren vil øke. De viser videre til følgende:

Fiskeridirektoratet ber i høringsnotatet om tilbakemelding på hvorvidt regelverket bør legge mer til rette for samarbeid mellom land- og sjøindustrien for levering av levende snøkrabbe.

Det fremstår som noe uklart hvilken landindustri, herunder hvilken type bearbeiding, som vurderes tilgodesett. Vi er enig i at avstanden mellom fangstfelt og landindustrien gjør det mindre aktuelt å levere levende snøkrabbe.

Det er nærliggende at levering av levende snøkrabbe vil favorisere gamle Finnmark fylke. Industri lengre sør vil langt vanskeligere kunne basere seg på leveranser av levende snøkrabbe. For det tilfelle at utvikling tillater at en større andel av fangsten leveres levende, løses dette best ved et samarbeid mellom fiskerne og landindustrien. Hva som er kvalitetsmessig mulig, og etterspørselen i markedet, vil lede an i utviklingen. Vi mener det ikke bør innføres krav om levering av levende fangst til mottaksanlegg.

Fiskeridirektoratet ber om tilbakemelding på om landindustrien bør forbeholdes en prosentandel av totalkvoten, og om det skal utlyses særskilte tillatelser for dette.

Et grunnleggende prinsipp er at den norske fiskeflåten skal være eid av aktive fiskere. Dette prinsippet har også vært uttalt politikk fra nåværende regjering. Å avsette en del av totalkvoten eller utlyse egne kvoter til landindustrien, er egnet til å uthule prinsippet.

Vi mener at tildeling av industrikvoter er et sterkt virkemiddel som reiser mange problemstillinger. Av høringsnotatet er det uklart hvordan en slik ordningen skal innrettes, og erfaringen fra "Mehamn-kvoten" har ikke vært god. En mulig innføring av en slik modell må utredes grundig, før man kan få en konstruktiv og opplyst debatt. Herunder må det undersøkes om fordelene faktisk oppnås og om de er så store at det veie opp for at aktørene i en lite lønnsom næring gis enda trangere vilkår, samtidig som et helt grunnleggende prinsipp i norske fiskerier uthules. Mindre forutberegnelighet og lønnsomt i fangstleddet bidrar heller ikke til å øke kvaliteten av råstoffstoffet landanleggene skal produsere på.

I tillegg åpner en tildeling av særskilte tillatelser til landindustrien for et avhengighetsforhold mellom fartøy- og landsiden, ved at fangst fra egen fartøykvoten kan kreves levert til mottaket som tildeler industrikvoten. Å åpne for særskilte tillatelser til landindustrien vil bidra til mindre forutsigbarhet og være en subsidiering fra flåtesiden, som fra før har utfordringer med lønnsomhet. Dette må som nevnt utredes nærmere.

Øst-Finnmarkrådet mener at det må legges bedre til rette for samarbeid mellom land- og sjøindustrien. De viser til at det kan utvikles modeller, som man har gjort i forbindelse med ferskfiskordningen, som gjør at man kanskje kan fordele den økonomiske risikoen. Modellene må utarbeides i dialog med partene. Når det gjelder spørsmålet om det bør åpnes for at en prosentandel av totalkvoten av snøkrabbe bør forbeholdes landindustrien og at det utlyses tillatelser viser de til at «*minimum 50% av totalkvoten bør forbeholdes fartøyer som lander ferskt råstoff. For å hindre at ferskt råstoff kvoten ikke blir fisket opp, kan man ha en refordeling til ombordproduksjonsflåten på våren, og så eventuelt overføre en mindre del av ferskt råstoff kvoten til høstfiske.*»

Seagourmet Norway AS mener at levering av levendefanget snøkrabbe er svært viktig for utviklingen av næringen generelt og viser blant annet til erfaringer fra Alaska, Canada og Grønland hvor 100 % av fangsten leveres levende. Det vises videre til at levendelevering vil gi mulighet for økt merverdi, utvikling av flere snøkrabbeprodukter og økt næringsvirksomhet i Finnmark. Det vises også til at levendelevering vil gjøre det mulig å utvikle en stabil eksport fra Norge parallellt med kongekrabbe og med stort sett samme eksisterende ruter, logistikk og ruting.

For øvrig viser vi til høringsuttalelsen i sin helhet.

Berg Fisk AS uttaler at de fleste fartøy inkludert dem, har mulighet til å levere levende krabbe til mottak langs kysten. Når det gjelder spørsmålet om en viss prosentandel av totalkvoten bør forbeholdes landindustrien så mener rederiet at fangstrettigheter bør ligge under deltakerloven som sikrer fiskere tilgang til rettigheter.

Maniitsoq AS støtter ikke forslagene knyttet til landindustrien. De uttaler følgende:

Det fremstår som noe uklart hvilken landindustri, herunder hvilken type bearbeiding, som vurderes tilgodesett.

Vi er enig i at avstanden mellom fangstfelt og landindustrien gjør det mindre aktuelt å levere levende snøkrabbe. Det er nærliggende at levering av levende snøkrabbe vil favorisere gamle Finnmark fylke. Industri lengre sør vil langt vanskeligere kunne basere seg på leveranser av levende snøkrabbe. For det tilfelle at utvikling tillater at en større andel av fangsten leveres levende, løses dette best ved et samarbeid mellom fiskerne og landindustrien. Hva som er kvalitetsmessig mulig, og etterspørselen i markedet, vil lede an i utviklingen.

Vi mener det ikke bør innføres krav om levering av levende fangst til mottaksanlegg.

3.2 Forslag om tildeling av industrikvoter

Fiskeridirektoratet ber om tilbakemelding på om landindustrien bør forbeholdes en prosentandel av totalkvoten, og om det skal utlyses særskilte tillatelser for dette.

Et grunnleggende prinsipp er at den norske fiskeflåten skal være eid av aktive fiskere. Dette prinsippet har også vært uttalt politikk fra nåværende regjering. Å avsette en del av totalkvoten eller utlyse egne kvoter til landindustrien, er egnet til å uthule prinsippet.

Vi mener at tildeling av industrikvoter er et sterkt virkemiddel som reiser mange problemstillinger. Av høringsnotatet er det uklart hvordan en slik ordningen skal innrettes, og erfaringen fra "Mehamn-kvoten" har ikke vært god. En mulig innføring av en slik modell må utredes grundig, før man kan få en konstruktiv og opplyst debatt. Herunder må det undersøkes om fordelene faktisk oppnås og om de er så store at det veie opp for at aktørene i en lite lønnsom næring gis enda trangere vilkår, samtidig som et helt grunnleggende prinsipp i norske fiskerier uthules. Mindre forutberegnelighet og lønnsomt i fangstleddet bidrar heller ikke til å øke kvaliteten av råstoffstoffet landanleggene skal produsere på.

I tillegg åpner en tildeling av særskilte tillatelser til landindustrien for et avhengighetsforhold mellom fartøy- og landsiden, ved at fangst fra egen fartøykvoten kan kreves levert til mottaket som tildeler industrikvoten. Å åpne for særskilte tillatelser til landindustrien vil bidra til mindre forutsigbarhet og være en subsidiering fra flåtesiden, som fra før har utfordringer med lønnsomhet. Dette må som nevnt utredes nærmere.

Rederiene vil i anledning høringen løfte frem et forhold som ikke omfattes av høringsnotatet, men som det er viktig å legge premisene for allerede nå. Ved en landbasert satsning på mottak og foredling av snøkrabbe, så bør denne legges til Svalbard av hensyn til hvor fangsten pågår nå og vil pågå i fremtiden.

Troms og Finnmark fylkeskommune er i utgangspunktet positiv til en økt tilrettelegging for samarbeid mellom land- og sjøindustrien for levering av levendefanget snøkrabbe. Fylkeskommunen stiller spørsmålsteget ved lønnsomheten, da det som regel er store båter som fisker langt borte fra land. De er videre i utgangspunktet positiv til at det åpnes for at en prosentandel av totalkvoten bør forbeholdes landindustrien, men er usikker om det er noe snøkrabbefiskeriet per dags dato ser på som lønnsomt.

6.2. Fiskeridirektoratets forslag etter høring

I departementets bestilling ble direktoratet bedt om å komme med forslag som kunne legge til rette for nye driftsformer mellom land og sjø. Det fremgår av vårt høringsnotat at det var Sjømat Norge som tidligere spilte inn at det i økende grad ser ut til at det leveres levende krabber til fiskeindustrien i Finnmark. De mente at en lukking av snøkrabbefangsten i dag basert på tradisjonelle kriterier i stor grad vil låse flåtestrukturen og begrense den videre anvendelsen av snøkrabben slik at det i første rekke skapes aktivitet for rederier og fiskere. Det ble argumentert med at når et nytt råstoff som snøkrabbe skal forvaltes bør muligheter for ny næringsutvikling utover tradisjonell ombordproduksjon ivaretas. Det ble vist til at

mengden fersk/ levende snøkrabbe til landindustrien hittil har vært begrenset, men at slik anvendelse i noen grad har blitt benyttet, fortrinnsvis av fartøy uten produksjonslinje. De viste imidlertid også til at avstanden mellom fiskefelt og landanlegg er en begrensende faktor i slikt fiske, men at mulighetene ville kunne utvikles mellom flåte og industri dersom det er grunnlag for det. Snøkrabbens velferd under oppbevaring som levende fangst ville isåfall være svært viktig for at dette skal kunne utvikles.

Når det gjelder spørsmålet om regelverket bør legge mer til rette for samarbeid mellom land- og sjøindustrien for levering av levendefanget snøkrabbe, viser flere høringsinstanser til at landinger av levende snøkrabbe bør komme som et naturlig samarbeid med landindustrien og ikke gjennom et pliktig samarbeid gjennom regelverket.

De fleste av høringsinstansene går også imot at det åpnes for at en prosentandel av totalkvoten bør forbeholdes landindustrien, og at det utlyses noen særlige tillatelser for dette. I den anledning vises det til at det er et grunnleggende prinsipp i deltakerloven at flåten er fiskereid.

Angående pliktig samarbeid om levering

Fiskeridirektoratet er skeptisk til å fastsette regler om pliktig samarbeid mellom eiere av fiskefartøy og landindustrien i form av en leveringsplikt/tilbudspunkt. Pr. i dag er det knyttet vilkår om leveringsplikt (tilbudspunkt) til deler av fangsten fra en rekke torsketrålere i medhold av forskrift 12. september 2003 om leveringsplikt for torsketrålere. Vilkårene er satt for å sikre hvitfiskindustrien jevn tilgang til råstoff gjennom hele året, ikke minst i den perioden kystfiskeflåten ikke leverer. Målsettingen er å sikre opprettholdelse av industrien og derigjennom sikre sysselsetting og bosetting i bestemte fiskeriavhengige områder. Dette samsvarer med formålet i § 1 i deltakerloven om å legge til rette for at høstingen av de marine ressurser fortsatt skal komme kystbefolkningen til gode.

Fiskeridirektoratet har i tidligere høringsprosesser om leveringsplikten uttalt seg negativt om denne ordningen. Fiskeridirektoratet ga i sin høringsuttalelse til NOU 2014:16 Sjømatindustrien uttrykk for følgende:

«Leveringsplikten i form av tilbudspunkt har ikke bidratt til å nå målet om jevn tilgang av råstoff for videre bearbeiding. Dette skyldes delvis at en del av det fryste råstoffet videreselges fra den tilgodesette bedriften og foredles andre steder. Det kan derfor reises spørsmål om ordningen lenger er hensiktsmessig.»

«På bakgrunn av utviklingen i fiskeindustrien, innbefattet konkurransesituasjonen og globaliseringen av råstoffmarkedet for frossen hvitfisk, deler Fiskeridirektoratet utvalgets syn på at leverings- aktivitets- og bearbeidingsplikten ikke lenger er hensiktsmessig og bør avvikles.»

Fiskeridirektoratet ga videre i sin høringsuttalelse til ekspertgruppens rapport om pliktsystemet fra 2016 uttrykk for at vi støttet ekspertgruppens forslag om at leveringsplikten for torsketrålere bør avvikles.

Fiskeridirektoratet er enige med høringsinstansene i at et samarbeid mellom landindustrien og fartøy med adgang til å delta i fangst snøkrabbe om levering av snøkrabbe, bør inngås på frivillig basis.

Fiskeridirektoratet foreslår at det i regelverket ikke fastsettes et pliktig samarbeid om levering av levende snøkrabbe til landindustrien.

Angående avsetning av prosentandel av totalkvoten av snøkrabbe til landindustrien

Når det gjelder spørsmål om tildeling av såkalte «industrikvoter» av snøkrabbe til landindustrien så blir det et spørsmål hvordan dette skal håndteres. Det er etter

deltakerloven ikke tillatt å drive ervervsmessig fiske og fangst med et fartøy uten at det er gitt ervervstillatelse, jf. § 4. Når virksomheten faller inn under deltakerloven kan en kvote bare høstes med fartøy eieren har fått ervervstillatelse mv. for, jf. havressursloven § 12 andre ledd. Det er videre etter deltakerloven § 6 som hovedregel bare såkalte «aktive fiskere» som kan tildeles ervervstillatelse. Det kan imidlertid gis dispensasjon fra aktivitetskravet i medhold av § 6 tredje ledd «når næringsmessige og regionale hensyn tilsier det». I praksis er slik dispensasjon hovedsakelig gitt til fiskeindustri som er inne/skal inn på eiersiden i torsketrålflåten.

Det er pr. i dag ikke hjemmel i havressursloven til å innføre en ordning med såkalte industrikvoter. Dette har imidlertid vært vurdert tidligere, jf. kapittel 6.7 i forarbeidene til havressursloven Ot.prp. nr. 20 (2007-2008) om lov om forvaltning av marine ressurser. I den sammenheng uttalte departementet at det ikke bør innføres en slik hjemmel før dette har vært nærmere utredet. De viste blant annet til uttalelser i NOU 2005:10 Lov om forvaltning av viltlevende marine ressurser (Havressurslova) av 9. juni 2005 hvor spørsmålet om industrikvoter er problematisert. Havressursutvalget uttaler der at:

Utvalgets vurdering

Utvalget anser at intensjonene med denne ordningen er gode. Det kan likevel være grunn til å peke på at det kan oppstå problemstillinger knyttet til kvotefordelingen mellom ulike grupper dersom en slik ordning blir gjort permanent, og den kan ha langsiktige konsekvenser for deltakerlovens prinsipp om at fiskeflåten skal være eid av fiskere.

Det kan også være grunn til å påpeke at en slik ordning vil kunne ha konsekvenser for den nasjonale kontroll over de marine ressursene. Norge oppnådde i EØS-avtalen varig unntak fra avtalens regler om fri kapitalflyt og fri etableringsadgang, for så vidt gjelder eierskap til fiskefartøy. Unntakene gir Norge anledning til å opprettholde forbudet mot en større utenlandsk eierandel enn 40 % i et fiskefartøy. Unntakene gjelder ikke eierskap til fiskeforedlingsbedrifter, men dersom det utenlandske eierskapet i en bedrift som eier fiskefartøy overstiger 40 %, har Norge anledning til å gi bedriften pålegg om å selge fiskefartøyene.

Dersom en bedrift blir tildelt kvoter direkte, i stedet for å eie fiskefartøy som blir tildelt kvoter, vil det oppstå et spørsmål om restriksjonene på utenlandsk eierskap kan anvendes overfor bedriften. Det kan argumenteres for at intensjonen bak unntaket i EØS-avtalen for så vidt gjelder eierskap til fiskefartøy, må tilsi at man også i et slikt tilfelle kan nekte utenlandske eierskap til bedriften som overstiger 40 %. Det vil i den forbindelse være et argument at også EU-retten aksepterer restriksjoner på eierskap til fiskefartøy for å sikre at man oppnår de hensyn som ligger til grunn for den relative stabilitet i fordelingen av fiskekvoter mellom medlemslandene, og dersom en kvote tildeles en bedrift i stedet for et fartøy, vil de samme hensyn tilsa at restriksjonene må gjelde for eierskapet til bedriften.

Slike forhold faller imidlertid utenfor utvalgets mandat, og man har derfor ikke funnet grunn til en grundigere diskusjon av dette. Utvalget har tolket sitt mandat dit hen at man skal foreslå oppdaterte og tidsmessige lovhjemler for ulike reguleringssystemer, og så vil det være en etterfølgende politisk diskusjon på hvilken måte og i hvilken grad disse hjemlene skal nyttes. Lovforslaget inneholder derfor en hjemmel for tildeling av slik industrikvote.

Forslag om egne kvoter til landindustrien er også en del av høringen av rapport av 8. mars 2022 om grønn verdiskapning og bearbeiding i sjømatindustrien³. Denne er fortsatt under behandling. Det foreslås der å innføre en prøveordning med utviklingskvoter til sjømatindustrien for en enkelt periode og i begrenset størrelse. Dette kan innebære at industrien får disponere en andel av kvotene til utviklingsformål. En slik ordning er tenkt basert på utviklingstillatelser i havbrukssektoren. Videre er det tenkt at kvotene kun leies ut til fartøy som har fisketillatelse. Det forutsettes videre at den enkelte virksomheten setter vilkårene for leieavtalen, men det må stilles krav om at virksomheten som får disponere en kvote må dokumentere at de har reell mulighet til å drive bearbeiding av fisk i hele perioden.

Ved innføring av en ordning hvor «eierskapet» til kvoten skal være knyttet til industrien alene og ikke til fartøy/fiskeritillatelse/eier som deltakerloven og havressursloven forutsetter, bryter

³ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/rapport-8-mars-2022/id2898776/>.

dette med prinsippene i dagens lovgivning. Koblingen mellom eier, fartøy, tillatelse og kvote har til nå vært en sterk kobling.

Fiskeridirektoratet foreslår at det ikke avsettes en prosentandel kvote av snøkrabbe til landindustrien. Spørsmålet om egne kvoter av snøkrabbe avsatt til industrien vil uansett kreve en egen grundig utredning, jf. blant annet de problemstillinger som er vist til ovenfor fra Havressursutvalget.

7. OPPSUMMERING

Oppsummert foreslår Fiskeridirektoratet følgende:

- ✓ Regulering av deltakelsen av fangst av snøkrabbe:
 - Det settes krav om at fartøyeier har levert minst 10 tonn snøkrabbe med fartøyet i ett av årene 2020, 2021 og 2022 innen 16. mai
 - Fartøykvote med differensiert kvotefaktor avhengig av antall år med levert fangst og avhengig av kvalifisert innretting
 - Øvrige vilkår: krav om at fartøyet er registrert i Merkeregisteret, er tildelt snøkrabbetillatelse, egnet og utrustet til fangst av snøkrabbe med teiner i Barentshavet mv.
 - Det kan gis dispensasjon ved kontrahering av nybygg og omfattende ombygging før skjæringsdatoen 16. Mai 2022
- ✓ Antall teiner: Det foreslås å opprettholde begrensningen på 9000 teiner
- ✓ Fredningstid: Det foreslås å opprettholde fredningstiden for fangst av snøkrabbe som i dag til perioden 1. juli – 31. oktober.
- ✓ Leveringsplikt/prosentandel kvote til landindustrien: Det foreslås ikke å innføre en leveringsplikt/tilbudsplikt for snøkrabbe til landindustrien. Samarbeid bør baseres på frivillighet. Det foreslås heller ikke å avsette en prosentandel av totalkvoten til landindustrien, såkalte «industrikvoter».

8. FORSLAG TIL FORSKRIFTSTEKST

Nedenfor følger forslag til endring i forskrifter:

I

I forskrift 21. desember 2022 nr. 2438 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske og enkelte andre fiskerier for 2023 (deltakerforskriften) gjøres følgende endring:

§ XX Adgang til å delta i fangst av snøkrabbe

For å delta i fangst av snøkrabbe i lukket gruppe må følgende vilkår være oppfylt:

- a. Fartøyeier må ha fisket og levert minst 10 tonn snøkrabbe med fartøyet i ett av årene 2020, 2021 og 2022 innen 16. mai
- b. Fartøyet må være registrert i Merkeregisteret
- c. Fartøyet må ha snøkrabbetillatelse i medhold av kapittel 6 i konsesjonsforskriften
- d. Fartøyet må være egnet og utrustet for fangst av snøkrabbe med teiner i Barentshavet

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra hovedregelen i første ledd bokstav a) dersom eier av fartøyet er tildelt ervervstillatelse for nybygg og snøkrabbetillatelse, og har inngått bindende kontrakt om kontrahering av nybygg utrustet og egnet for fangst av snøkrabbe innen 16. mai 2022. Fiskeridirektoratet kan videre dispensere fra hovedregelen i første ledd bokstav a) dersom eier av fartøyet er tildelt snøkrabbetillatelse for fartøyet og før 16. mai 2022 har bygget om fartøyet til fangst av snøkrabbe på en måte som ikke er lett reverserbar. Søknad om dispensasjon må være Fiskeridirektoratet i hende senest innen 1. desember 2023.

Det kan bare deltas på annen stats kontinentalsokkel når det foreligger eksplisitt samtykke fra den aktuelle staten.

Fartøy som deltar i fangst av snøkrabbe kan pålegges krav om rapportering ut over det som føres i fangstdagbok dersom Havforskningsinstituttet har behov for data. Et eksempel kan være prøvetaking av fangst.

Observatører fra Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet skal ha adgang til å delta vederlagsfritt om bord i fartøy som fangster snøkrabbe.

II

I forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) gjøres følgende endringer:

I § 6-1 gjøres følgende endring:

Fiskeridirektoratet tildeler tillatelse til fangst av snøkrabbe i Barentshavet med teiner (snøkrabbetillatelse). *For å kunne delta i fangst av snøkrabbe det enkelte år må fartøyet ha adgang til å delta etter § XX i forskrift ... desember 2023 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske og enkelte andre fiskerier i 2024.*

§ 6-2 og § 6-3 oppheves.

III

Endringen trer i kraft

Dersom departementet går inn for en lukking med fartøy med differensierte kvotefaktorer må det lages forslag til forskriftendring.

Med hilsen

Frank Bakke-Jensen
fiskeridirektør

Jon-Erik Henriksen
divisjonsdirektør

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift.

Mottakerliste:

Nærings- og fiskeridepartementet

Postboks 8090 Dep

0032

OSLO

Vedlegg

Høringssvar - Forslag til endring i regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Høringssvar - Forslag til endring i regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Høringssvar - Forslag til endringer i reguleringen av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Høringssvar - Forslag til endringer i reguleringen av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Høringssvar - Forslag til endringer i regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Referanse 2218580

Høring - Forslag til endringer i regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Høring - Forslag til endringer i regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Høringssvar – Forslag til endringer i regulering av deltakelse i fangst av snøkrabbe

MANIITSOQ AS - HØRINGSSVAR – FORSLAG TIL ENDRINGER I REGULERING AV DELTAKELSEN I FANGST AV SNØKRABBE

Utsettelse av høringsfrist - Regulering av snøkrabbe

Innspill til høring om snøkrabbereguleringer

Høringssvar - Regulering av fangst av snøkrabbe

Ref 2218580

Høringssvar - Regulering av fangst av snøkrabbe

Seagourmet Norway AS Tilbakemelding

Høringssvar - Regulering av fangst etter snøkrabbe

Høyering regulering av fangsten etter snøkrabbe

Høring – Forslag til endringer i reguleringen av deltakelse i snøkrabbefisket

Høring lukking av fisket etter snøkrabbe

Høringssvar - Regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

230926 Høringsuttalelse - Reguleringer i snøkrabbefisket

230926 Høringsuttalelse - Reguleringer i snøkrabbefisket

Høringssvar - Regulering av deltakelse i fangst etter snøkrabbe

Sak 2218580, Regulering av deltakelse i fangst etter snøkrabbe

Svar på høring om regulering av fisket etter snøkrabbe

Svar på høring om regulering av fisket etter snøkrabbe

Høringsuttalelse - Regulering av snøkrabbe

Deres ref

Svar på høring vedr forslag til endring i regulering av fangst av snøkrabbe

Svar på høring vedr forslag til endring i regulering av fangst av snøkrabbe

Høringsuttalelse - Regulering av snøkrabbe

3328_001

Høringssvar for snøkrabbe

Høringssvar for snøkrabbe

Høringssvar

Høring Snøkrabbe

Utsettelse - Innlevering av høring - Forslag til endringer i regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Høringssvar - Forslag til endringer i regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Høringssvar - Forslag til endringer i regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe - 2218580

Høringssvar - Forslag til endringer i regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Høringssvar forslag til endringer i regulering av deltakelsen i fangst av

Høring - Forslag til endringer i regulering av deltakelsen i fangst av snøkrabbe

Høring snøkrabbe 29062023

